

OKTÓBER

98 Ft

1992 II. ÉVFOLYAM 10. SZÁM

Pink Piknik

Szólt a zene, lengtek a szivárványszínű zászlók, körben mindenütt plakátok tették félreérthetelenné a helyzetet, na meg egy nagy transzparens: Pink Piknik. Az asztalok roskadoztak az ételtől és az italtól – amiből mindenki ingyen vehetett.

Mi volt ez? Gay Pride Day? A meleg büszkeség napja? Az első magyar Christopher Street Day-i ünnepség? Csak simán egy jó buli? Meleg piknik?

Nem tudom, de nem is nagyon érdekes. Az a fontos, hogy – Magyarországon először – kint a szabadban összegyűlt háromszáz meleg fiú és lány, együtt voltak és jól érezték magukat.

Nézzük csak, hogy mi történt a kulisszák mögött. Már hetekkel a 13-i rendezvény előtt különböző „gyanús” alakok bukkantak fel a kiszemelt helyen. Nézelődtek, méricskéltek és mindenek előtt nagyon izgultak, mert fogalmuk sem volt arról, hogy hányan jönnek majd el, elég lesz-e a hely és hogy fog elsülni ez az egész.

Aztán a nagy napot megelőző szombaton fűrésszel, késekkel, metszőollókkal felszerelve megjelent egy kis csapat, hogy megtisztítsák a benőtt ösvényeket, levágják a lelógó tüskés ágakat és eltakarítsák a köveket az útból. Izzadtak rendesen és közben azon morfondíroztak, hogy holnap esni fog-e az eső, jönnek-e a buziverők, a vadörök, a tűzörök, a járőrök és egyáltalán lesznek-e érdeklődő melegek? És ha lesznek, hoznak-e a piknikre ételmezt, italt, és ha hoznak, hová fogják tenni? Egyszóval kétség és remény közt hányódott a társaság, de legalább abban bíztak, hogy a természetvédelmi körzetben okozott rongálásért nem fogják nagyon megbírságotolni őket.

Az első jó jel volt, amikor a közeli – bár ezt a távolság-megtélelést sokan vitatták – étterem, a Fenyőgyöngye tulajdonosai önzetlenül és szolgálatkészen felajánlották segítségüket. Igénybe lehetett venni kerti asztalaikat, ellátták szer számokkal a „kertészkedő” csoportot, sőt felajánlották a kistermet a piknik résztvevői számára.

Így jött el szeptember 13-a, az a nap, amit talán túlzás nélkül történelminek nevezhetnek a magyar homoszexuálisok, hiszen ettől kezdve ünneplik meg ők is a világ számos más országához hasonlóan az 1969-es Stonewall-i lázadás emlékét. Most már bízva állíthatjuk, hogy ezzel a rendezvénnyel hagyományt teremtettek a résztvevők, aminek minden évben lesz folytatása.

Ezen a reggelen sok forró fohász szállt az ég felé, hogy jaj istenkém, csak most ne essen az eső. Nem esett. Ragyogó napsütés, gyönyörű őszi nap volt olyannyira, hogy többen nekivetköztek a délután folyamán, és izgalmas popsikra feszülő rövidnadrágokban gyönyörködhetett a társaság.

- A rendezvény csak három órákor kezdődött, de már délben igencsak pezsgett az erdő. A kirándulók kíváncsian találgatták, hogy mit jelenthet az a sok fára, bokorra, telefonfülkére és úttestre fölrajzolt, festett, ragasztott rózsaszín háromszög. Egy idős házaspár érdeklődött is a leszbikusok fölfelé baktató, a jeleket követő társaságától:

- Mondják csak kedveském, hova vezetnek ezek a jelzések?

- Tetszik tudni, egy rendezvény van itt a Hármashatár-hegyen.

- De mégis, milyen rendezvény?

- Hát izé...éppen pártot alapítunk.

- Pártot? - örvendezett a bácsi és a néni - Kinek a pártját?

- A nemtelenekét - próbálták lezárni a kfnossá váló érdeklődést a lányok.

- Hát akkor mi is megyünk - lelkesedtek a kívülrőlők, és már fordultak volna a kijelölt irányba, amikor végre sikerült őket leszerelni azzal, hogy ott csak a harminc év alattiakat látják szívesen.

Őket sikerült távol tartani, de több turista, a zene csalogató hangjaitól vezetve, meglátogatta a völgykatlant. Hogy mit gondoltak vagy mit vettek észre, nem tudom, de mindegyik távozott minden incidens és mindenféle kellemetlen megjegyzés nélkül.

Délben, a pakolásnál elsőként jelent meg a Connection csapata. Ez egy üzleti vállalkozás, amely homo kiadványok behozatalával és terjesztésével foglalkozik, de itt nem üzleti hasznot remélve vettek részt, hanem legalább olyan lelkesen és az ügy iránti elkötelezettséggel, mint bármelyik más társadalmi szervezet. Főlkészülve arra, hogy lesznek, akik üres kézzel jönnek, hűtőládákból sört, üdítőket, kis üveg borokat, különböző röviditalokat és szendvicseket árultak önköltségi áron. Színes magazinokkal, fotóalbumokkal és videokazettákkal is képviselték cégüket. Volt nézni- és vásárolnivaló bőven. Tőlük nem messze, földre terített pokrócon voltak láthatók és megvásárolhatók a MÁSOK eddigi megjelent számai.

A többi ingyen volt. Mert volt más is. Ez a rendezvény - úgy gondolom - azért sikerült olyan jól, mert rengetegen érezték magukénak. Nem a máskor szokásos - a rendezők halálra dolgozzák magukat, a közönség meg szórakozik - alapon szerveződött ez a vasárnapi program. Sokan komolyan vették a pikniket, és jobbnál jobb falatokat és itókat cipeltek otthonról magukkal.

Az egyik kiemelkedő „alkotás” az a rózsaszín (talán körözöttes), piros és fekete kaviárral meghintett szendvics volt, amit alkotója olyan művészi tökélyre csomagolt be, hogy úgy nézett ki, mintha ott frissen készült volna. Fantasztikus sült húsok, piros színű (paprika?) saláták és felvágotthegyek kínálták magukat. Aki a salátát hozta, papírtálcákról és kanalakról is gondoskodott. Kicsi és nagy, kerek és szögletes pogácsák vetélkedtek egymással (ha lehet sorrendet felállítani, én talán a szögletesre adnám a voksomat). Rengeteg édesség, linzer, isler stb. tette be végleg a kaput a fogyókúrázóknak. Természetesen csak jeleztem az ételek és italok (mert az asztal alatt sorakoztak a colák, a sprite-ok, a borok, a pálinkák és - ha jól emlékszem

- még pezsgőt is hallottam durrani valahol) sokféleségét, mert az összeset felsorolni túl sok lenne.

Érdekes volt megfigyelni, hogy aki nem hozott semmit a közös terülj-terülj asztalkámra, azok közül sokan inkább a „pénzes pultnál” csillapították éhüket, szomjukat, pedig senki nem figyelte, hogy ki, mikor, honnan vesz, kinek jár, kinek nem. Mindenkinek járt, aki ott volt.

Még a kutyák sem maradtak éhkoppon, mert kutyák aztán voltak szép számmal és szerencsére kutyakedvelők is. Különösen egy kis pumi-szerű fekete volt erőszakos. Mindenkihez odament, szájában egy jókora bottal, és addig nyaggatta az illetőt, amíg játékba nem elegedett vele, vagy néhány szalámszelettel be nem fogta a száját. Egy kis pekingi palotapincsi veszekedett a nála lényegesen nagyobb társaival, miközben a hógombócra emlékeztető bobtail méretének megfelelő méltósággal túrta a sok nényeztetést.

A mindenre elszánt rendezők, biztos ami biztos, vittek magukkal egy meglehetősen gyengécske magnót és jónéhány kazettát, de szerencsére nem volt rá szükség. Ott volt ugyanis a Homo Muzsikus kamarazenekar homo részlege (egy gitáros és egy hegedűs) és szinte

egész délután elandalították életkedvet sugárzó régi barokk és reneszánsz muzsikával a bandát. Igazán különleges hangulatot teremtettek és nem hiszem, hogy túl sokan hiányolták volna az unalomig ismert, egyhangú diszkózenét, sem Lagzi Lajcsi lakodalmos rockját.

Az egyik asztalnál, ahol a Homeros vezetősége székelt, ingyen kávét osztogattak tejjel, tejszínnel, cukorral kinek-kinek igénye szerint. Átellenben egy kis barna tábla hirdette, hogy ott a bőrös szekció található. Most egy kicsit visszafogták magukat, sem ostorsuhogást, sem bilincsek csörgését nem sodort felőlük a szél, maximum egy-két tenyér csattant a felkínálkozó hátsókon, csak úgy jelképesen.

Manapság meleg rendezvény nemigen lehet meg (sajnos) AIDS-ellenes küzdelem nélkül. Ezen nemcsak a safer sex-re buzdító plakátok, a NEVI legújabb AIDS-ről szóló felvilágosító broszúrái, a mindenkinek jutó kondomok és hozzávaló csúszókrémek osztogatásával hívták föl a jelenlévők figyelmét a veszélyre és az ellene való védekezésre, hanem ott a helyszínen el lehetett végezteni az anonim AIDS-szűrést, aminek az eredményét egy hét múlva vehetik kézhez

a páciensek. Várakozáson felül sokan éltek ezzel a lehetőséggel. Több mint harmincan akarták megcsapoltatni magukat, de sajnos menet közben elfogytak a fiolák, s így az utolsóknak, ha érdekli őket az egészségi állapotuk, el kell fáradniuk az AIDS-segélyhez (Budapest, XI., Karolina út 35/B.), és ott elvégeztetni azt, ami a Hármashatár-hegyen nem sikerült. A szűrésre jelentkezők között végzett statisztika bizony elég lesújtó volt. Sokuknak ez volt az első szűrése, amin részt vett, és hetven százalékuk nem használt óvszert szeretkezés közben. Reméljük, a most kapott ajándécsomag majd a kondom kipróbálására fogja csábítani őket.

A Leszbikus és Gay Zsidók Csoportjának tagjai egy játékot hoztak, aminek a segítségével megtudható, hogy ki az ideális pár. Volt nagy érdeklődés, főleg a rövidebb ideje együttélők között (hogy, hogy nem néhány öreg róka – akik már jónéhány éve nyüstölik egymást –, óvatosan a háttérbe vonult). A kétfordulós játékban először írásban kellett válaszolni (külön-külön) néhány fogós kérdésre. Ilyenekre, mint például: Mit ajándékozna partnered születésnapjára? Te minek örülnél a legjobban? Mi a partnered kedvenc étele, itala, színe? És a tiéd? Milyen típusú férfi tetszik a partnerodnak? (Na ennél a kérdésnél adták vissza a kérdőívet a lányok.) Melyik musical a kedvencetek? stb.

A második, szóbeli fordulóról nem sokat tudok, mert olyan sűrű tömeg vette körül a vetélkedőket, hogy én a körön kívül rekedtem. Az év ideális párjának a Viola jellegű játékosok lettek kikiáltva. Mint megtudtuk, már három éve élnek együtt, de külön laknak és állítják, hogy ez az ideális kapcsolat alapja. Az eredmények mindenesetre őket igazolják.

Már alkonyodott, de senkinek nem akaródzott mozdulni. Pedig kellett, mert a sötétben igen nehéz lett volna összepakolni a rengeteg holmit. Vona-

zkodva bár, de azért mindenki magába, illetve a kutyákba tömte az utolsó falatokat, leszedték a plakátokat, összegyűjtötték a szemetet és az egész társaság együtt indult hazafelé. Mindenki segített vinni valamit. Asztalt, széket, üvegeket ragadtak és azt, amit délben az a néhány rendező nagy káromkodások közepette, izzadva és ügyelbajjal hurcolt a helyszínre, most hála a sok segítő kéznek könnyedén és rövid idő alatt szállították a kocsikhoz.

A tisztáson csak a letaposott fű árulkodott arról, hogy itt valami történt. Egy gyufaszál nem sok, annyi sem maradt eldobva a földön. A meleg csapat pedig lehőmpölygött a hegyről és befolyt a Fenyőgyöngyébe, ellepte a kistermet, majd onnan is kibugyanva az egész éttermet a magáévé tette. Aki még bírta, megvacsorázott (nem könnyű ellenállni az ottani konyhának, még teli hassal sem), akibe már egy falat sem fért, az csak azért maradt, hogy még egy kicsit együtt legyen a többiekkel.

Ugy, ahogy talán jövőre is, és azután is együtt lesznek majd.

Láner László

SZÜLETÉSNAPO SÁBESZDEKLIBEN

Egy tisztavirágok elérhetetlen vágyálom az egyéves születésnap, egy elefántnak a bébikor kezdete. Ha egy új állam ünneplő megszületésének egyéves évfordulóját, az még nem múlt. Egy magyar egyesület életében ugyanez komoly teljesítménynek számít. A Leszbikus és Gay Zsidók Csoportja szeptember 5-én tartotta a jelentős ünnepet, amelyre vendégeket is hívtak.

A zsidó konyha nem keveri a hús- és tejalapú ételeket. Szerencsémre én, aki vegetáriánusként csak messziről szoktam szagolgatni az állófogadásokon föltálat finomságokat, ezen az összejövetelen nyugodtan tömhettem magamba a jobbnál jobb falatokat, mert most a tejalapúak voltak porondon. A sok saláta, kapros túró, töltött sajt és tojás után, már alig-alig tudtam leteszkolni egy keveset az óriási tortából, ami dukál az egyéves ünnepelnék. Kíváncsian kóstolgattam a kóser bort, hát ha fölfedezek valami különbséget, de csak annyit éreztem, hogy nagyon jó.

A teremben legalább egy órán keresztül folyt a tréceselés, mire sor került a hivatalos programra. Aki valaha is részt vett a zsidó csoport összejövetelén, az tudja, hogy a hivatalos program nélkülöz mindenféle protokollt. Leginkább egy nagy családi összejövetelre emlékeztet, ahol mindenki elmondhatja a véleményét, gondját-baját, ahol mindenkit végighallgatnak (közbekiabálások nélkül) és mindenki szava egyformán súlyos esik a latba.

Ők egyaránt hangsúlyozzák és fontosnak tartják a zsidóságot és a melegségüket. Minden alkalommal felolvassák a heti szakaszt a Tórából és elvégzik a vallási szertartásokat. Felelevenítik és a lehetőségek adta mértékben betartják a hagyományokat.

Ültünk körben és mindenki elmondta, hogy mit jelent számára ez a csoport, mit várt és mit kapott tőle. Nagyon fontosnak tartották, hogy barátokra akadtak, akik figyelnek egymásra. Ha valaki egy-két alkalommal nem jelenik meg, már rátelefonálnak, érdeklődnek, hogy nincs-e valami baj, szükség van-e segítségre. Ennél is többet jelent, hogy közülük sokan, akik a kettős kirekesztettség nyomása alatt vergődtek, végre el tudták fogadni magukat.

Van egy hely, ahol mindkét másságukat válalhatják, ahol sorstársakra akadtak és semmiféle előítélettel nem kell szembe nézniük. Pedig itt nemcsak zsidók és homoszexuálisok vannak, hanem olyan emberek is, akik képesek másokat elfogulatlanul, emberi értékei alapján megfőteni.

A csoport nyitottságára jellemző, hogy bárki tagjuk lehet, aki el tudja fogadni célkitűzéseiket és érdeklődik vallásuk, kultúrájuk iránt.

A születésnapon három nagy horderejű kérdésben döntöttek:

- tagjai kívánják-e lenni a nemzetközi homoszexuális zsidó szervezetnek, a World Congress-nek,

- legalizálni kívánják-e magukat a Fővárosi Bíróságon történő bejegyzéssel,

- megpróbálják-e elfogadtatni a csoportot valamelyik zsidó hitközségnél.

Az első pontra egyértelmű igen, az utolsóira ellenszavazat nélküli nem volt a válasz. Nagy vihart kavart a második, a hazai közszereplést firtató állásfoglalás. Ebben a vitában részt vettek a vendégek is, természetesen szavazati jog nélkül.

Két vélemény csapott össze. Az egyik (és ezt főleg a kívülről képviselték) a legalitás vállalása, a bejegyzés mellett kardoskodott. Azzal érveltek, hogy a közvéleményt csak ilyen módon lehet befolyásolni. Vállalnunk kell az álláspontunkat a kockázatokkal együtt ahhoz, hogy hitelesen képviselhesük.

A másik oldal az intoleráns környezettel, a nem kellőképpen megérett helyzettel indokolta kivárást politikáját. Végül is nagy szótöbbséggel az utóbbiak győztek.

A végső tanulságot egy buddhista tanokat valló résztvevő vonta le: mindegy, hogy legalisan vagy nem, hogy hivatalosan dokumentálva vagy anélkül, a lényeg, hogy itt van egy maroknyi ember, aki tenni akar és tesz is azért valamit, hogy egy picit jobbá váljék körülöttünk a világ.

Ehhez a munkához kívánunk sok sikert és kitartást és még nagyon sok együtt töltött születésnapot.

L.L.

SAJTÓ ETIKA

„Késelő homokosok” virít a szeptember 7-i *Esti Hírlap* első oldalán, nagy rózsaszín keretben a cím. A hozzátartozó semmitmondó rövid cikkeske valahol az újság közepén található.

Ha egy árut hazug reklámmal próbálnak rászózni a vevőre, alapos büntetésben részesül az eladó. A cégek nemcsak a büntetéstől való félelmükben nem készítenek olyan reklámot, ami valótlanúságot állít, hanem megbízhatóságuk, szavahihetőségük, jó híruk megőrzése miatt sem. Létezik olyan fogalom, hogy reklámetika.

Olyan is, hogy sajtóetika. Göncz Árpád az újságíró-iskola évnyitóján mondott beszédében azt hangsúlyozta, hogy az újságíráshoz kell egy nagy adag tehetség és tanulás, de az alapvető mégis az etikus gondolkodás.

Azt hiszem, nem kell etikai bizottsághoz fordulni annak eldöntése érdekében, minek lehet minősíteni azt a magatartást, amikor a gyengéskére sikeredett és hírhelyben szenvedő produktumukat harsogó címek mögé rejtik, olyan címek mögé, amelyek semmiféle hírt vagy információt nem tartalmaznak.

Az éremnek azonban van egy másik oldala is, ami sokkal súlyosabb kérdést vet fel: szabad-e egy amúgy is – rajta kívülről okok miatt – rossz helyzetben lévő csoport vagy kisebbség ellen minden ok és aprópó nélkül hangulatot kelteni, csak azért, hogy néhány ezer vagy százezer forint bevételre szert tegyünk? Nem történt semmi, de a címlapra rápillantva azt mondják az olvasók: már megint a homokosok.

Nem említeném meg ezt az esetet, ha nem tendenciózus jelenségről lenne szó, az *Esti Hírlapnál*. A közelmúltban két cikk is jelent meg a lap hasábjain, amely a HIV-fertőzöttek és az AIDS-betegek ellen uszít, úgy állítva be őket, mintha két lábon járó pokolgépek lennének, akik bosszútól lihegve terjesztik a ragályt a mit sem sejtő, ártatlan és kiszolgáltatott polgárok között.

Feltétlenül szükség van újabb és újabb csoportok egymásra uszítására? Nincs már amúgy is elég marakodás, gyűlölködés, torzsalkodás? A parlamenttől az aluljárókig zeng az ország a rágalmaktól és gyalázkodástól. Nem lehet ebből senkit kihagyni? Muszáj megkeseríteni mindenki életét?

Láner László

Péntek éjjel, vagy inkább szombat hajnalban, úgy három-félnegy körül baktattam hazafelé az Angyalból. Kellemes idő volt és ki akartam szellőztetni a fejemet, ezért úgy döntöttem, hogy sétálók egy kicsit. Ilyen idő tájt ritkán járok az utcán. Most meglátom legalább, hogy ilyenkor még van-e élet a Korzón – gondoltam –, mert amúgy is arra vezetett az utam.

Ahogy kibukkantam a Régi posta utcából és átsétáltam a zebrán, észrevettem egy fiút, aki ott álldogált a sarkon. Nemigen néztük meg egymást, nem is volt szándékomban ismerkedni. Amikor elhaladtam mellette, rezzenéstelen arccal, alig mozduló szájával azt mondta: „ne menj tovább, buziverők vannak ott”. És valóban, nagyobb csoport

álldogált a vécté ővező parkban. Én csak annyit tudtam hirtelenjében ki-nyögni, hogy kösz, és az Intercontinentalnál jobbra fordulva elhagytam a vesélyes ővezetet.

A HAJNALI FIÚ

Eszembe jutott egy régi-régi eset, amikor leszerelő katonaként, civil ruhámmal egy reklámszatyorban, utoljára tartottam a laktanya felé. Elég lazára vettem a figurát, semmi sem volt előírásos rajtam. A pályaudvaron szembejött egy vadidegen alak és hasonlóan, mint ez a hajnali fiú, a szája sarkából szólt oda: „Vigyázz, a VÁP!”. Akkor sem tudtam rendesen megköszönni a figyelemzetést, mert azzal voltam elfoglal-

va, hogy mindent gyorsan begomboljak és helyreigazítsak magamon.

Nem vagyok hozzászokva. Nem vagyunk hozzászokva a szolidaritáshoz. Ahhoz, hogy odafigyeljünk a másokra, hogy a másik odafigyel ránk. Hogy valaki kényelmetlenséget vállal egy idegenért.

Ezt a hajnali fiút (szeretném, ha olvasná ezeket a sorokat) meg sem ismerném, ha újra találkozánk. Nem tudom, hogy azért álldogált-e ott, hogy megmentse sorstársait, vagy éppen lőzött hazafelé és véletlenül futottunk össze. De az biztos, hogy vállalta a kockázatot egy ismeretlenért, akiről még azt sem tudhatta biztosan, hogy melege-e.

Köszönöm.

- ró -

ÁTALAKUL A MELEG TÉRKÉP

Két héttel ezelőtt még úgy kezdtem volna a beszámolómat, hogy van egy rossz hírem meg egy jó. Most már azt mondhatom, hogy van két jó hírem. Az egyik: mégsem zárt be az Angyal, a másik: megnyílt az Öcsi, új nevén a Why Not Club.

Az Angyal megszűnéséről keringő hírek nem voltak a szokásos, minden alapot nélkülöző pletykák. Valóban, szeptember 4-e és 6-a között váratlanul és minden előzetes bejelentés nélkül lehúzták a rolót. Lett is nagy riadalom meleg körökben, mert mindenki úgy tudta (és ezt az információt lapunk is alátámasztotta), hogy ezt a helyiséget végre nem bérlik, hanem a saját tulajdonuk. Ez végleges, innen nem tehetik ki őket.

Nem teljesen ez a helyzet. Bonyolult pénzügyi összefonódások révén a Művészeti Alap és az Idea vállalat rendelkezik a helyiség fölött. Az Angyal-gárda csak üzemelteti a bár, amiről ezt megelőzően frásbeli meg egyezés sem volt közöttük.

Amikor robbant a bomba, azaz az Idea vezetője, Zemplényi György néhány százmillióval külföldre távozott, az összes érdekeltségét egyik percről a másikra zárolták, amíg tisztázódik, hogy kinek tartozik.

A sztorit természetesen a *Heti Szuper Pszt* magazin rögtön felhasználta egy kis mocskolódásra. „Csak teljesen mellékesen jegyezzük meg, – írják – hogy az Idea Tours Semmelweis utcai lámpaboltja és központi irodája alatti pinchhelyiséget Zemplényi úr néhány hónapja bérbeadta. No kinek? A buziknak! Az ott megnyílt Angyal Bár ugyanis a korántsem angyali ártatlanságú meleg fiúk tanyája.”

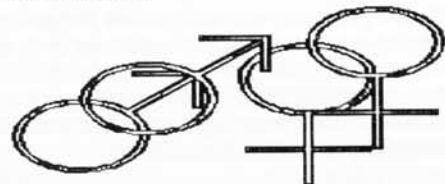
Végül is néhány napi huzavona után (amibe az is belefért, hogy a Művészeti Alap vezetői nem akarták meleg bárként működtetni a helyiséget) újra nyílt az Angyal és úgy néz ki, hogy ebben az évben már nyitva is marad.

Zoli, a bár vezetője elmondta: kissé unják már, hogy állandóan új hely után kell nézni-

ük. Ez már a negyedik meleg szórakozóhely, amit visznek (még hozzá sikerrel visznek), de hiába a népszerűség, a látogatottság, valami miatt mindig előlről kell kezdeniük.

Sokunk nevében kívánom, hogy mostani pesszimizmusuk, ami azt mondatja velük, hogy elégük volt, nem folytatják tovább, csak múltó rosszkedv. Reméljük, hogy 1993-ban sikerül olyan helyre telepedniük, ahol gyökereket verhetnek, s ahol a törzsvendégeknek sem kell azért drukkolniuk, hogy a következő nap is nyitva találják kedvenc bárjukat.

Azt, hogy mennyire igaz a népi bölcsesség, mely szerint szegény embert az ág is húzza, bizonyítja az az ördögi pechszéria, ami az Angyalt sújtja. Alig vonult el a létüket fenyegető vihar, máris újabb izgalomban volt része a vendégeknek és a személyzetnek. Szombat este egyszer csak tökéletes sötétbe borult a zsúfolt szórakozóhely. Szerencsére nem tört ki a pánik, sőt gyanítom, hogy néhányan nem is igen bánták ezt a kis műszaki hibát (én például kifejezetten sajnálom, hogy nem voltam ott). Még egy darabig nő-tárgatva maradtak a vendégek, de aztán fogyni kezdett a levegő, lévén áram nélkül a szellőztető sem működik, így nem volt mit tenni, szétszéledt a társaság. Lehet, hogy ezek a meleg fiúk nem angyali ártatlanságúak (lásd *Szuper Pszt* szellemes szójátékát), de az biztos, hogy senki nem használta ki a sötétséget arra, hogy leple alatt fizetés nélkül távozzon.

Homo bárok, diszkókkal és szórakozóhelyekkel szegényesen ellátott fővárosunkban mindig nagy esemény egy-egy új hely bevezetése. Viszonylag csendesen, nem túl nagy hírvéréstől övezve, szeptember 7-én, egy hétfői napon kezdte meg meleg pályafutását az Öcsi. Ezt a nevet rögtön el is felejtjük, mert ezentúl Why Not néven üzemel. Heti két alkalommal, pénteken és szombaton diszkó, a többi napokon bár.

Tulajdonosai még csak most kezdik kialakítani a hely arculatát. Ötleteiket, terveiket hallgatva úgy tűnik, itt még sok érdekes kezdeményezésnek lehetünk tanúi. Egyelőre annyi mondható el róla, hogy kellemesen berendezett szórakozóhely, ahol nagyon udvarias a kiszolgálás és nincs belépő.

Újpesten, egy földszintes sarokházban található (nincsenek költözködő szomszédok), közel a metró végállomásához, a Deák Ferenc u. 17. szám alatt.

A Why Not, gondolom, elsősorban a környéken lakó melegeknek lesz a kedvenc tanyája, de a többiek is nyugodtan látogathatják, nincs a világ végén.

Why not, privát klub

Budapest, IV., Deák Ferenc u. 17.

(az újpesti metró-végállomástól 5 perc)

tel: 16-91-542

Nyitva minden nap 20 órától 4 óráig
pénteken és szombaton 22 órától 4 óráig

Pénteken és szombaton disco

szombaton 24 órától műsor

kedden és csütörtökön

ismerkedési est

állandó társközvetítő szolgálat

(fél évre 500, egész évre 1.000 Ft)

zártkörű rendezvények szervezése 50 főig

BELÉPŐ NINCS

Scott Long:

— Egy amerikai története —

1982. július 5-én fejfájással és valakinek a péniszével a kezemben ébredtem. A másnaposság nem volt szokatlan, de a pénisz, az igen. Azelőtt még soha nem feküdtem le férfival.

Pedig nem kellett volna meglepve lennem. Ötévesen Miki egeret jobban szerettem, mint Minnie-t. Tizenöt évesen mélyen beleestem David Cassidy-be, tizenhat évesen pedig az Egyesült Államok alelnökébe.

Négy hónappal azon bizonyos reggel előtt végre volt annyi bátorságom, hogy naplómbe írjam: „Meleg vagyok,” – egy mondat, amit gyűlölttem papírra vetni, amelyről el sem tudtam képzelni, hogy e szerint cselekszem majd, mely akkoriban egy öngyilkos búcsúlevelének tűnt megvalósításra várva.

De semmi nem készített fel arra a hajnalra. Az előző napot, az Amerikai Függetlenség Napját, a szobatársammal, egy feltételezhetően nem meleg, de „gyanús” férfival töltöttem. Egy tucatnyi bostoni bárt végigtámolyogtunk.

És most, miközben megrökönyödve bámultam meztelen testét, összeraktam az este végének darabkáit: hogyan estünk be az ágyba, hogyan robbant hirtelen az első néhány tapintás, barátságos birkózás ölelkezéssé, csókossá és még többé. Egyikünk sem tudta, mit csinál. A lábaink állandóan útban voltak, a térdével majdnem kiütötte a fogaimat, és különböző pontoknál mindketten háyni kezdtünk.

A reggeli fényben megpróbáltam kitalálni, mit tegyek. Az öngyilkosság valószínűnek tűnt. A fogaim még mindig fájnak. De furcsa módon különben jól éreztem magam. És jó érzés volt férfiasága a kezemben, a köldöke alatti szőr-hangycsapás boldoggá tett ugyanúgy, mint a bizonytalan tekintet szemében, ahogy lassan magához tért.

Most úgy látom, a döntésnek ez meghatározó pillanata volt életemben. A „Meleg vagyok” mondatot még mindig értelmezhettem volna úgy, mint mindennek a végét és tele félelemmel és elkeseredéssel megfutamodhattam volna. De nekem tetszett az egész. Tőtván eldöntöttem, hogy úgy fogom az esetet értelmezni, mint egyfajta biztosítékot a jövőbeli élvezetekre.

Julian felé fordultam – ez volt a neve – és megérintettem.

1992. július 5-e. Azért írom mindezt, mert ma van a tizedik évfordulója annak, hogy meleg vagyok.

Így hát most visszatekintek, hogy vajon mi értelme volt tíz meleg évnek. Néha úgy érzem, hogy nem sok: átaludt nappalok és éjszakák bárokból, másnaposság és lábgörcsök hosszú sorát látom, reggeleket, melyek semlegesítik az előző éjszaka örömeit. És mégis most meleg vagyok sokkal inkább, mint bármi más: amerikai fró vagy tanár. Így nevezem magamat mások és saját magam előtt. Ez alatt a tíz év alatt olyasvalakivé váltam, akiről sohasem álmodtam volna. És ez nem új táncmozdulatok vagy szex-figurák megtanulása útján történt. Sokkal inkább a magamról és a világról való másfajta gondolkodásmód játszott benne szerepet, melyből ugyanannyi játszódtott a szobám magányában, mint mások karjaiban vagy a diszkóknál. Melegnek lenni ugyanúgy gondolkodási mint szeretkezési mód.

Ezen évek fő témája természetesen az AIDS volt. Az előttem lévő generáció a korlátlan szexuális szabadság ígéretével volt eltelve. Az enyém a halál tudatával.

1982-ben utalásokat hallottam arról, hogy ezer meleg férfi valamely ismeretlen betegségben meghalt. Ma egy és tíz millió közötti ember van megfertőzve szerte a világon. Az átmenet a két adat között ma még elképzelhetetlennek tűnik: tíz év egy kihalt országban, amin nem tudom, hogyan utaztam át.

A jövődö nemzedéknek az AIDS talán mindennapos ügy, a róla való tanulás felnövésvük része lesz. Számomra úgy jelentkezett, mint kegyetlen bizonytalanság, tragikus vicc; mintha felnőtté válásom küszöbén kihúzták volna lábam alól a szőnyeget. Pont, amikor megtaláltam vágyaim igazi irányát. A vágy maga a mérgek halálfejjével volt megbélyegezve.

Melegségem első évei tele voltak rémisztő pletykákkal: bizonyos dolgok biztonságosak vagy sem, tünetek-e vagy nem, egy köhögés, megfázás vagy tüdőgyulladás, egy pattanás a vég kezdete-e.

Aztán az ismerőseim kezdtek meghalni. Emlékszem Benre, egy ragyogó Harvard-i hallgatóra, aki szerdán náthával ment orvoshoz és a hétfőre halott volt; Jeffre, az fróra, aki utolsó heteit vakon és félőrülten töltötte; Leonardóra, aki egy ebédnél azt mondta: „A nyirokcsomóim megduzzadtak, nem?” és egy évvel később teljesen elgennyesedett tüdővel halt meg egy kórházi ágyon.

Mivel én és ismerőseim fiatalok voltunk és korán megismertük a biztonságos szexet, a legtöbbünk megmenekült. De ismerek olyanokat, akiknek notesze ma már halottak névsora. Larry Kramer AIDS-aktivista mondta a nyolcvanas évek végén, hogy ötszáz barátja halott. Egy amerikai fró szerint a meleg férfiaknak a „halál manapság nem esemény, hanem mindennapos dolog”.

Ennek a gyásznak és félelemnek következtében az életben maradtok felfogása megváltozott. Legtöbbek számára a hetvenes évek tombolása lelassult. Az az évtized a gyors és gondatlan szexé volt. A nyolcvanas években a New York-i és San Francisco-i fürdőházak bezártak és a keményebb bárok fokozatosan eltűntek.

Sokan vannak még Amerikában, akik a szexhez való gátlástalan hozzáférést a meleg élet legfelszabadított felfedezésének tartják, akik nosztalgikusan gondolnak vissza a hetvenes évek szex-piacára, mint az erotika szabadságának forradalmi terepére és akik fájjalják annak elvesztését, melyet egy meleg teoretikus „ami féltve őrzött szabad szerelmünk”-nek nevezett.

Mivel én a félelemmel teli szex korában nőttem fel, túl fiatal vagyok ahhoz, hogy ezeket a kijelentéseket helyesen ítélhessem meg. De kételkedem bennük. Barátaim, akik elég idősök, hogy felidézék a fürdőket, nem emlékeznek demokratikus, megkülönböztetés nélküli elérhető örömökre. Ellenkezőleg, egy könnyörtelen verseny jut eszükbe, melyet a kor, a méret és a szépség megváltoztathatatlan hierarchiája szabályozott. Más szavakkal, az egésznek semmi köze sem volt ahhoz, hogy ők csakis melegek vagy szabadok voltak. A szabad szerelem kora csupán fokozta a megkülönböztetést és a versengést.

Nincs semmi megkülönböztetően meleg abban, ha egy másik személyre csupán mint egy testre utalunk. Ezt bárki megteheti. Amire viszont az AIDS kényszerített sokakat Amerikában, az az volt, hogy meleg társaikhoz forduljanak segítségért, vigaszért, társaságért: hogy beszéljenek és gondolkozzanak meleg mivoltukról; új és pozitív jelentés kölcsönözzenek neki; új erőforrásra találjanak egymásban. A gyors szeretkezést felcserélték hosszú beszélgetésekre.

Tehát a melegek megtanultak jobb barátai lenni egymásnak és így újraértelmezték a meleg közösség fogalmát. Többé nem a nemi szervek kölcsönös megosztása, ellenkezőleg, a túlélés vágya, a szeretet megtalálásának igénye és a meleg élet értékeinek keresése tartotta össze őket. Mindez a sok halál és a túlélést segítő politikai eszközök közös kutatásának eredménye volt.

A nyolcvanas évek közepére világossá vált, hogy az USA kormányát nem érdekli, hogy élünk-e vagy meghalunk. Ha élni akarunk, meg kellett szerveznünk és ki kellett harcolnunk az AIDS-szel kapcsolatos felvilágosító oktatást, a drogvizsgálatot, a kutatáshoz szükséges pénzt. Meg kellett tanulnunk pozitív dolgokat mondani

magunkról. Meg kellett találni saját hangunkat, felállítani öklünket is, ne csak a farkunkat.

Így jöttek létre az általam ismert legjobb szervezetek: az ACT UP (Az Erőket Felszabadító AIDS-Szövetség) /az elnevezés egyben szójáték is, hiszen az angol rövidítés szó szerinti fordítása: Cselekedj! – a fordító megjegyzése/ és a Queer Nation. Ezek a csoportok képesek voltak megragadni és hangot adni annak az első, magántermészetű pillanatnak, mikor egy ismeretlen testtel magad mellett ébredsz, és kinyilvánították, hogy ez törvényszerű. Képesek voltak sokkal világosabban megfogalmazni, mint azelőtt bárki: Ez is egy gyönyörű dolog és léteznie kell.

Hiszen ez a legfontosabb kérdés, így kerülhetünk legközelebb a szabadsághoz ebben az egyáltalán nem szabad világban. Beszélünk magunkról, meg kell értetnünk mindenki-vel, hogy a gyönyörű pillanataink tényleg azok és ki kell nyilvánítanunk, hogy jogunk van az élethez.

„Itt az ideje mindent kimondani. Ez a mi országunk. Beszélj és bizonyíts!” – írta Rilke.

Beszélj és bizonyíts. Túlságosan gyakran nyugszunk bele elszigeteltségünkbe, hozzájárulunk a minket körülvevő csendhez és elfelejtjük, hogy a dolgok másképp is lehetnének. Nyelvünk elsorvad, mint a fogságban tartott madarak szárnya. Elfogadjuk a korlátozásokat és a tiltásokat. Hosszú ideig természetesnek tűnt számomra, hogy a heteroszexuálisok csokolózhatnak nyilvánosan, de én nem. Csak akkor értettem meg a csodálatos szabadságot, melyet ők élveznek, amikor először mertem egy zsúfolt utcán egy öleléssel kifejezni vonzalmamat. Ezt a szabadságot élvezik ők és tiltják meg nekem. Én már belekóstoltam abba a szabadságba, hogy úgy beszéljek magamról, mint ők, megkóstoltam annak a megosztatlanságnak az egészét, melyben ők élnek, és amit tőlem el akarnak venni.

És még mindig nem élvezhetem teljesen ezt a szabadságot, pontosan azért, mert harcolnom kell érte és el kell viselnem azt, amit öneik nemhogy egy kisebbség tagja vagyok. Persze nekik minden olyan könnyű. De én legalább belekóstoltam. Tudom, hogy létezik. Talán egy nap nekem is minden könnyű lesz.

Az AIDS arra kényszerített minket, hogy úgy gondolkozzunk magunkról, mint azelőtt még soha. Eszünkbe jutott az életfelfogásunk, a kultúránk és hogy miért volt rengeteg meleg (pl: Sappho, Shakespeare, Michelangelo) olyan hatalmas erőforrás, amelynek nem szabad eltűnnie a Földről. Még a testünkről is másképp kell gondolkoznunk. Az AIDS arra készítetett minket, hogy legyünk kreatívabbak, találékonyabbak, jobban élvezzük a szexet, hogy a végtagok, az ajkak, az izmok izgatóak de izgathatóak is. A nyolcvanas évek Amerikájában a melegek minden szempontból megfontoltabbá, érettebbé, ügyesebbé váltak.

És az elmúlt tíz év megtanította nekem, hogy mit jelent melegnek lenni: nem jóképűséget, hanem érettséget. Érettséget, a jó értelemben használva. Hiszen egy olyan tudattal magunkban születünk, mely csak kivirágzásra vár: hogy mások vagyunk. Legtöbbünknek ez fájdalmat okoz. Nem illünk bele abba a makulátlan képbe, melyet az oktatás és a szülők állítanak fel a világról.

Én magam inkább a társadalmon kívül, mint belül nőttek fel, a távolság csak növekedett az évek múltával és most alig van olyan közösség, mely tagjának érzem magam. Már sokkal Magyarországra jövetelem előtt számkivetett voltam és az is maradok, amikor visszatérek, ha egyáltalán visszatérek.

Számkivetettek, melegek vagyunk, de valahol ez mégis előny. Megvan a lehetőségünk rá, hogy más szemszögből figyeljük az életet, bizonyos távolságból. Arkhimédész azt mondta, hogy ha egy elég hosszú emelődruhat kap, ő megmozdítja a Földet. Nekünk a kezünkben az emelődru: mi éppen elég távol állunk attól, ahogy a társadalom ma működik, hogy átlássunk rajta és esetleg jobbá tegyük.

Arra vagyunk kényszerítve, hogy úgy gondolkozzunk dolgokról, ahogyan a heteroszexuálisoknak csak ritkán kell. Fel kell tennünk a kérdést: Hogyan lettem ilyen és miért? És gondolnunk kell a világ szabályaira is: Jó ez így, vagy sem? Igazságos? Ha szerencsések

vagyunk, jól használjuk képességeinket: az első kényszer magunk megértésére olyan fokú önismerethez vezethet, mellyel a heteroszexuálisok ritkán rendelkeznek.

És a második kényszer – a társadalom berendezkedésének felfogása – a hatalom olyan szintű megismerését okozhatja, melyről a mi szülőkörünk elnyomóink nem is álmodnak. Természetesen a túlzásba vitt önvizsgálat önimádatba is torkolhat és az igazságtalanság iránt érzett harag következménye lehet a kétségbeesés. Mindkettő a meleg élet jellemzője. De ezek pontosan a mi értékeink ellenkezői. Arra kéne büszkének lennünk, hogy megtanultuk a másságot és a függetlenséget. Ezek a mi erősségeink.

És a jövő is a miénk. A miénk, mert a jelen nem az. Mert egy olyan közeli holnap felé kell fordítanunk fejünket, amit ma még csak elképzelünk magunknak, de igényt tartunk rá álmaink foglaloival.

Mi melegek a kezdettől fogva megtanuljuk felépíteni a saját holnapunkat, hiszen a minket körülvevő világban nincsen számunkra hely, a mai jelenünk szemetéből próbálunk létrehozni egy képzeletbeli világot. Addig kell mindezt folytatnunk, míg ezen elképzelés szellemében megváltoztathatjuk a Földet. Az életünk függhet tőle.

A bárókban és a hálószobákban megeremthetjük azon illúziót, hogy biztonságban és szabadon vagyunk. De ennyi nem elég. A bárók és a hálószobák nem megfelelő hely arra, hogy melegek legyünk. Meg kell próbálnunk megjavítani a világ többi részét is, az élet más részeit is – a járdákat, az utcákat, a dísztermeket, minden mást – a saját érdekünkben.

Ez persze hosszú folyamat lesz. Az elmúlt tíz év számomra tele volt a szabadságról szóló beszéddel. Mégis, mindezen idő alatt nagyon ritkán éreztem is ezt a szabadságot, leszámítva egy-két heves pillanatot: mikor ölelésekben és sutlogásokban úgy tűnt, hogy rátaláltam, de aztán a karok meglazultak és a szavak elszálltak. És ez a tíz év telis-tele volt a meleg szervezetekről szóló hírekkel, de én még egy olyan szervezetet sem találtam, mellyel meg lennék elégedve. Csak nyomait éreztem szeretők cirógatásaiban és néhány barátom szemében.

Egy középkori zsidó filozófus mondta, hogy a Messiás mindig megjelenik, mielőtt valahol igazságtétel történik. Én így érzek a mi szabadságunkról és közösségünkéről: még nem létezik, de megjelennek, valahányszor szeretjük egymást és igazan élünk.

A lehetőség ott rejtőzik a jövőnkben és ez a jövő megvalósítható. Szívünkben már ott lakik, akkor is, ha a testünk még a jelenben él.

Tíz évvel ezelőtt felébredtem és elkezdtem álmodozni. Még nem hagytam abba...

(Fordította: Sasvári Zsolt)

SEMMIBE VESZIK A TÉNYEKET

Egy kis rosszmájúsággal azt is lehetne mondani, hogy az elmúlt években több, az AIDS-szel kapcsolatos közvélemény-kutatás született, mint ahány felvilágosító- és reklámfilm látott napvilágot. Ezek közül a legtöbb a NEVI (Nemzeti Egészségvédelmi Intézet) megrendelésére készült és többé-kevésbé az ő tevékenységüket minősíti. A vizsgálatok nagy részét az Országos Piackutató Intézet végezte. Az eredmények önmagukért beszéltek, mégis olyan következtetéseket vontak le készítőik, amik ugyan a NEVI munkáját igazolják, de semmibe veszik a tényeket.

1988-ban „A lakosság ismeretei, véleménye az AIDS-vírusfertőzésről” című felmérés 3765, tizennégy évnél idősebb ember megkérdezésével készült. A teszt konklúziója: „A kutatás eredményei azt tükrözik, hogy az ország fertőzöttségéhez képest a lakosság tájékozottságának színvonala az AIDS-vírusfertőzésről elfogadható, különösen akkor, ha összevetjük a már fertőzöttebb országokban végzett hasonló kutatások eredményeivel. Ez az összkép a korrek hazai tájékoztatásnak köszönhető, amiről a lakosság többségének is kedvező a véleménye.” A következő sorban olvashatjuk a lakosság összesített, tájékozottsági színvonalát bemutató táblázatot, ami élesen rácsófol ezen megállapításra:

átlagon felül, igen jól tájékozott	0 %
jól tájékozott	6 %
megfelelően, átlagosan tájékozott	29 %
hiányosan tájékozott	25 %
tájékozatlan	40 %

Hogy lehet elfogadhatónak nyilvánítani a tájékozottság színvonalát (akármelyik országéhoz viszonyítva is) ott, ahol a lakosság 65 százaléka hiányosan tájékozott vagy tájékozatlan, szemben a 35 százaléknál magasabb, megfelelően vagy jól tájékozottal? Különösen akkor hajmeresztő ez az álláspont, ha figyelembe vesszük, hogy nem a politikai pártok népszerűségéről vagy különböző napilapok olvasottságáról készült a felmérés, hanem az AIDS-ről, amelynek a mai napig egyetlen ellenszere a jól tájékozottság, a fertőzés mibenlétének és terjedésének az ismerete. A tudatlanság ebben az esetben a halállal lehet egyenlő.

Nézzünk meg néhány jellemző, bár kiragadott példát a válaszok megoszlásáról:

- minden harmadik megkérdezett homoszexuális betegségnek tartja az AIDS-t,
- csaknem minden második megkérdezett a mindennapi érintkezés során is tart az AIDS-fertőzéstől,
- minden negyedik ember tart az AIDS cseppfertőzéssel való terjedésétől,
- a lakosság fele tartózkodna attól, hogy mindennapos kapcsolatba lépjen AIDS-fertőzöttel (nem ennél olyan étteremben, ahol AIDS-esek is megfordulnak, 50 %).

A második kérdéscsoport az AIDS tüneteit firtatta és a következő döbbenetes eredmény született: a több mint három és félezres mintából nulla százalék volt jól és csupán tíz százalék átlagosan tájékozott, míg kilencven százalék tájékozatlan. Ezek után talán nem meglepő, hogy a megkérdezettek 68 százaléka nyilatkozott úgy, hogy nincs szüksége arra, hogy az AIDS miatt változtasson a szokásain és 45 százalékuk nem tartja fontosnak a védekezést.

A különösen veszélyeztetettek (homoszexuálisok, prostituáltak, kábítószeresek) kötelező szűrését a lakosság egyöntetűen helyeselné! A velük szerzett tapasztalatok – jegyzi meg a tanulmány – azt bizonyítják, hogy nem könnyű őket szűrővizsgálatra küldeni. (Hát küldeni nem, de próbálják meggyőzni őket, hátha mennek maguktól is /A szerk./.)

A következő, semmi által nem alátámasztott megállapítása a tanulmánynak, hogy a lakosság többsége szolidáris a megbetegedettekkel. Teszi ezt annak ellenére, hogy a megkérdezettek 53 százaléka a mellett van, hogy a fertőzötteket el kellene különíteni, 50 százalékuk szerint nyilvánosságra kellene hozni, hogy ki AIDS-fertőzött (hogy a környezete tudjon ellene védekezni), 52 százalékuk nem dolgozna olyannal egy szobában, akiről tudja, hogy AIDS-es és 30 százalékuk más osztályba iratná a gyerekeit, ha kiderülne, hogy valamelyik osztálytársának a családjában AIDS-es beteg van. Az AIDS-szel fertőzöttek megbélyegzése mellett van minden második megkérdezett, ami a tolerancia teljes hiányát jelzi.

Két másik felmérés foglalkozott a fiatalok szexuális szokásaival, AIDS-ről szerzett ismereteivel.

1988-ban, az Országos Piackutató Intézet által végzett „A fiatalok szexuális szokásai az AIDS tükrében” című felmérés keretében 350 tizennégy és harmincöt év közötti fiatalot kérdezték meg. Kiderült, hogy a válaszadóknak csak nyolc százaléka érzi magát fenyegetve az AIDS miatt! Egyharmaduk határozottan elzárkózik a gumióvszer használatától és a védekezőknek is csupán 3-7 százalékát motiválja az AIDS-től való félelem. Hetvenöt százalékuk úgy vélekedett, hogy az AIDS csak a prostituáltakra, a homoszexuálisokra és a velük szexuális kapcsolatban állókra veszélyes.

A másik, a „Fiatalok és az AIDS” című közvéleménykutatás 500 tizenöt-huszonöt éves fiatal bevonásával készült 1991-ben. Közülük 250-en nem félnek az AIDS-től, mert nem sorolják magukat a rizikófaktorba tartozók közé. 27 százalékuk úgy tartja, hogy majdnem minden homoszexuális férfi AIDS-es és 68,7 százalékuk tesztelne minden homoszexuális férfit a beleegyezése nélkül. A rizikócsoportok között feltűnően kevesen említették a partnerüket gyakran változtató heteroszexuálisokat.

Az egyik legellentmondásosabb felmérést 1989-ben végezte az OPI. Ez az AIDS reklámkampány hatásvizsgálata volt, ami háromszáz fő megkérdezésével készült. Kiderült, a lakosságnak majdnem a fele érzékelte az AIDS-reklámkampányt. Ezt elfogadható eredménynek minősítik, bár a megkérdezetteknek mindössze 43 százaléka vette észre, hogy több az AIDS-szel foglalkozó műsor, 29 százalékuk ugyanannyinak, 11 százalékuk kevesebbnek illetve sokkal kevesebbnek találta és 17 százalékuk egyáltalán nem emlékszik ilyen műsorokra.

A legelmarasztalóbb vélemények az új információtartalom megítélésénél voltak, de ezt azzal magyarázták a felmérés készítői, hogy: „Az AIDS-szel foglalkozó kutatások nem hoznak alapvetően új eredményeket, így a lakosság nem is igen kaphat új információkat”. Az AIDS-reklámkampány hatását a következő statisztika jelzi a leginkább:

fenyegetve érzi magát:	17 %
nem érzi magát fenyegetve:	75 %
bizonytalan:	8 %

Az eddigiektől teljesen eltérő végkövetkeztetést vont le dr. Tóth László munkatársaival, Kádár Erikával és dr. Forgács Ivánnal végzett vizsgálataiból. A tanulmány címe: *Az AIDS-szel kapcsolatos ismeretek szintje és szerkezete Magyarországon 1991-ben*. Ezt a felmérést a Szonda-Ipsos Vélemény- és Piackutató segítségével kétezert tizenöt éves felnőtt ember megkérdezésével készítették.

Kiderült, hogy a megkérdezettek 92,3 százaléka hallott az AIDS-ről, de csupán nyolc százalékuk változtatott szexuális viselkedésén. Azt, hogy az AIDS vírusfertőzés, kevesebben tudták 1991-ben, mint 90-ben. Hasonlóan csökkenést mutat a fertőzés szexuális úton és vérrel történő terjedésére vonatkozó tudás is. Látnyos a csökkenés az AIDS kimenetelével kapcsolatos ismeretek szintjében. Ez arra utal, hogy az AIDS-pánik első hulláma után megnyugodtak a kedélyek, az érdeklődés csökkent, a propaganda véget ért anélkül, hogy hosszútávú stratégiának adta volna át a helyét.

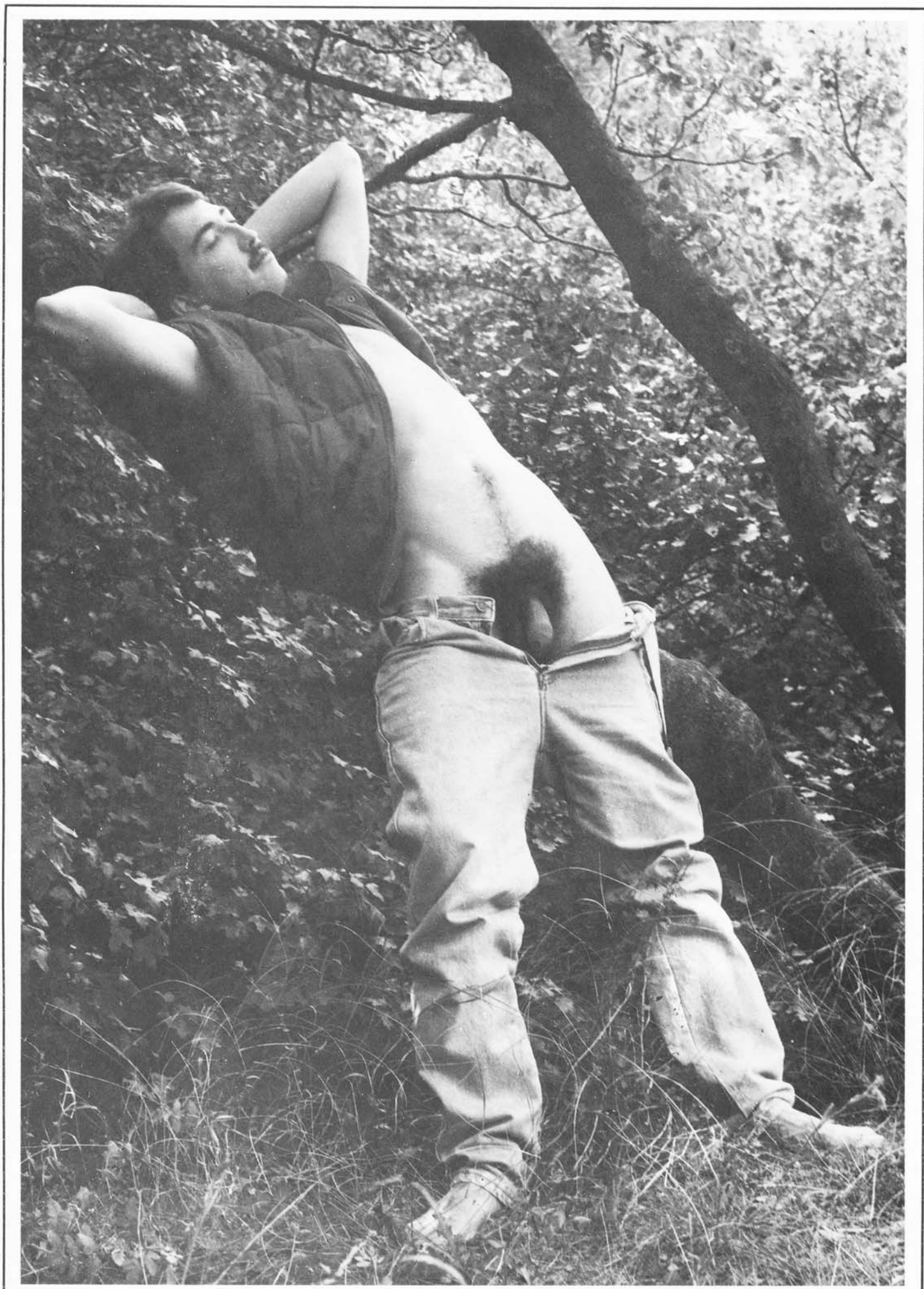
Igen magasnak tűnik azok aránya, akik nem tudnak a védekezés-módokkal kapcsolatos kérdésekre választ adni (22,4%), továbbá azoké, akik rossz választ adnak (15,8%).

A fertőzési kockázatnak leginkább kitett csoportok ismertsége meglehetősen magas, de a többi eredménnyel együtt szemlélve e tény két fontos társadalmi következménnyel kell számolni: az egyik a rizikócsoportok stigmatizálása, a másik pedig az e csoportokba nem tartozók könnyelműsége.

Olyan kép alakul ki, hogy az AIDS-re vonatkozó ismeretek – a veszély nagyságához képest – nem megfelelő szintűek, ugyanakkor az emberek elégedettek a birtokukban lévő ismeretekkel és hiányzik belőlük annak a tudata, hogy maguk is fertőződhetnek, ezért az AIDS-propaganda terén is alapvető szemléletváltásra van szükség.

Végül soron az ismeretszint csökkenése és nem kielégítő színvonalra kétségessé teszi, hogy a propaganda képes-e arra, hogy felkészítse a magyar társadalmat a közeljövőben várható AIDS-robbanás megfelelő kezelésére. Eszköz- és szemléletváltásra van szükség, valamint a társadalmi tudat átfogó befolyásolására a társadalom egészének védelme érdekében.

L.L.

TÁRSKERESŐK

Budapestiek

(postaköltség 9 Ft)

- Egy 22 éves, arányosan sovány testalkatú, értelmesnek és helyesnek mondott, humán érdeklődésű fiú keres egy 18 és 24 év közötti, szintén jóképű, becsületes, értelmes, hosszútávú kapcsolatra vágyó, budapesti barátot. Jelige: Zabhegyező 2-10/4.

- 36 éves mazo srác megismerkedne fiatal fiúval, aki kedvelne egy mazo sráccal mindent megcsinálni. Sovány és az egész testén leborotvált fiú vagyok. Szeretek oboázni. Fiatalok jelentkezését várom. Jelige: Korbács 2-10/5.

- 36/175/75, független, budapesti lakással rendelkező, szőke, bajszos fiú keresi 18-45 éves korig, aktív férfi barátságát. Jelige: Hibiscus 2-10/6.

- A megszelidített skorpió kedves állat. A skorpió farka az állat méretének kétszerese. Tartása nem utközik nehézségekbe, könnyen kezelhető. Csipése halálos, ezért halhatatlanok kerüljenek. Párzási időszakban farka vége világít. A skorpió 27 éves korára fejlődik ki teljesen, ilyenkor magassága eléri a 185 cm-t, súlya

max. 76-78 kg. A fekete skorpiók, bár meleg égőben élnek, különösen ritkák. Halak, rákok, vízöntők, tehát - maximum 35 éve - vízben élő díszpéldányok jelentkezősét várom. Tekintettel arra, hogy ezek könnyen elmene-külhetnek, mivel a skorpió nem tud úszni, skorpió párviadal is elképzelhető. Jelige: Szelidítsél skorpiót 2-10/7

- Szabadidő eltöltéséhez keresek egy 18-28 éves, intelligens, monogám, nem lányos viselkedésű, arányos testű barátot. Bajszosak, szakállasok ne írjanak. Én Pest-környéki, 28 éves 190/78, jóképűnek mondott srác vagyok. Teljes diszkréció és bizalom. Jelige: Maratoni kapcsolat 2-10/14.

- 33 éves, 170 cm magas, 55 kg súlyú, kék szemű, barna hajú, lányos srác vagyok. Keresem tartós kapcsolatot céljából azt a 18-35 éves, jóképű, aktív fiút, aki megosztaná velem hétköznapjait. Fényképes levelek előnyben. Jelige: Szeretném megtalálni a nagy ó-t 2-10/15.

- Ha intelligens, nagyon jó megjelenésű, középkorú férfi vagy és szeretnél egy állandó barátot, akkor Téged vár egy 22 éves, magas, tapasztalatlan srác. Legyél igényes, én is az vagyok. Alkalmi kapcsolat egyáltalán nem ér-

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címét, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelét egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre: 1461 Budapest, Pf. 388.

A bélyeg ára budapesti címre 9 forint, vidékre 15 forint, külföldre 40 forint. (Lapunkat továbbra is társadalmi munkában készítjük, így nem áll módunkban a bélyegeket levelezőink helyett kifizetni és felragasztani az általuk illymódon, takarékosan) küldött borítékokra.)

A lapzártánk a hónap közepén 10-15-e között van. Ha eddig beérkezik a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelenő lapunkban.

dekel. Idegen nyelv ismerete előny. Jelige: Élünk együtt 2-10/17.

szintén budapesti fiú, lehetőleg fényképes levelét. Jelige: Voilá 2-10/29.

- 24/170/66, vidám, romantikus fiú vagyok. Keresem azt a srácot, aki hosszú távon testi és lelki barátom lenne. Csak részletes levelekre és fényképes válaszra írok! Jelige: Csak őszintén 2-10/20.

- Helló srácok! Én egy jóképűnek mondott, sportos srác vagyok. Keresem azt a szintén sportos és jóképű srácot 20-30 éves korhatárral, akinek van Adidas rövidgatyája és szeret birkózni. Egy igazán férfias barátra vágyom, de én is férfiasan viselkedem. Jelige: Adidas & Wrestling 2-10/22.

- Keresem barátomat fiatal, jóképű fiú személyében 18-35 éves korig. Én középkorú, barna szemű, hajú, elég jóképű vagyok. Nagyon tudnák szeretni. Boldog találkozás. Jelige: Rózsák és könnyek 2-10/26.

- 31/185/76, budapesti, értelmiségi srác vagyok. Biztonsági szexhez keresek fehér illetve fekete-bőrű, aktív, 25-35 év közötti, diszkrét partnereket. Jelige: Black is beautiful 2-10/28.

- 20 éves, budapesti, humán érdeklődésű, helyes, egyetemista srác vagyok. Tartós és igényes barátság céljából várom egy 26 évesnél fiatalabb, kedves, intelligens, férfias és főleg megbízható,

- 18 éves, 167/53 srác vagyok. Szeretnék megismerkedni olyan 18-24 éves, kulturált, viszonylag jóképű, hasonló adottsággal rendelkező, budapesti fiúval. Kizárólag fényképes levelekre válaszolok, a fényképet visszaküldöm. A tartós kapcsolat híve vagyok, de baráti kapcsolat céljából is szívesen leveleznek. Az érdeklődési köröm sokrétű: szeretek utazni, zenét hallgatni és szeretem a divatot. Jelige: Justify my love 2-10/31.

- 21 éves, 181 cm magas, barna fiú keresi őszinte, megértő, férfias barátját. Nem kalandra vágyom! Jelige: Dream boy 2-10/36.

- 37/175/65 fiatalember keres 30-45 évig, ápolt külsejű, igényes, utazást, színházat kedvelő, könnyed, vidám természetű fiút. Hosszú távra szeretnék megtalálni. Fénykép nem akadály, amit visszaküldök. Biztos, hogy megvagy, csak rád kell találnom. Jelige: Romantikus Ősz 1992 2-9/28.

- 26/175/65 srác keres kellemes külsejű, fiatal barátot 30 éves korig. Szeretnék egy tartós kapcsolatot kialakítani, szükségem van valakire, aki a magányomat feloldja. Fényképet megköszönök és visszaküldök. Jelige: Őszi remény 2-9/25.

KÜLÖNÖSEN KEDVEZŐ

hirdetési lehetőséget kínálunk közületeknek, vállalkozóknak.

A MÁSOK-ban egy egész oldalas hirdetés ára 20 ezer forint + áfa. A kisebb méretű hirdetések arányosan olcsóbbak.

Akik folyamatosan kívánják reklámozni cégüket, kedvezményt kapnak: a második hónaptól havi 3% árengedményt adunk. Így: a 2. hónap 3%, a 3. hónap 6%, a 4. hónap 9% és így tovább. Aki tehát fél évre előre lekötli (és természetesen előre kifizeti) reklámját, már 15%-os kedvezményben részesül. Aki egy évre előre teszi ezt, az 33%-os kedvezményt kap. Ez utóbbi esetben egy egész oldalas hirdetés esetén több mint 79 ezer forintot takaríthat meg.

Várjuk a vállalkozók jelentkezését, hirdetési szövegét.

Postacímünk: 1461 Budapest, Pf. 388

- Arányos és aranyos, szeretetre méltó, közép-termetű, 30-as vegetáriánus, budapesti fiú, az egészséges, természetes életmód és a naturizmus iránt is érdeklődő, hűséges és romantikus párját keresi. Nem kell feltétlenül szépek lenned, viszont káros szenvedélytől mentes, kedves, megértő, mély gondolkodású, vidám, modern felfogású, csinos, önmagadra és környezetedre is adó és odafigyelő, házias fiú legyél. Az én érdeklődési köröm sokrétű, így például: természetgyógyászat, masszázs, reflexológia, jóga, zene (klasszikus is), irodalom, film és egyéb művészetek, ősmagyarkutatás, távol-keleti kultúrák, stb. Imádok utazni, fotózni, kirándulni és érdekel az üzleti élet is. 176/66/30 éves értelmiségi fiú vagyok, aki értelmes is. Szélhámosok és ápolatlanok kíméljenek! Jelige: Tartós barátság és szeretet 2-9/2.

Vidékiek

(postaköltség 15 Ft)

- Fiatal (31 éves), biszex, elvált srác keresi fiú ismeretségét nem csak szexre, 35 éves korig. Fényképes leveleket várok Kiskunfélegyháza és Kecskemét környékéről, teljes diszkrécióval. Jelige: Mindkettőnknek jó 2-10/2.

- Aki el tudna fogadni a barátjának egy 20 éves, lányos fiút, írjon. Bajusz, szakáll előny. Jelige: Dunaújvárosi magány 2-10/9.

- Északnyugat-Dunántúli, a negyvenes évei közepén járó férfi keresi barátját, akit néha meglátogatna, aki néha meglátogatná. Én kedvelem az enyhe S/M-et, de ez nem feltétel részéről. Csak

olyanok írjanak, akik el tudják fogadni azt, hogy kissé túlsúlyos vagyok. Jelige: Bécs csak 70 kilométer...2-10/10.

- Komáromi, 26/180/74, intelligens, önmagával és másokkal szemben igényes fiú, megfelelő társaság hiányában barátot(-kat) keres. Korhatár 18-30 év. Kizárólag Komárom és környékéről várom a válaszokat. Kölcsönös szimpátia esetén természetesen többről is szó lehet. Jelige: Igényes kapcsolat 2-10/12.

- Egy debreceni, aktívan sportoló fiatal fiú keresi külföldi fiúk barátságát. Ápolt, rendes, jó kiállású légy. A bőrszínem nem számít. Lehetsz ázsiai vagy afrikai. Jelige: Távolság nem gond 2-10/13.

- 38/175/78, barna, szakállas, férfias külsejű vagyok. Komoly, kölcsönösen előnyös, tartós barátság igényével keresek egy kimondottan kedves, nem nőies, nem kalandkereső barátot, lehetőleg 30-50 között. Fotó előny, én is küldök. Jelige: Békéscsaba környéke 2-10/16.

- 40 éves, káros szenvedélyektől mentes férfi, 30 évesnél fiatalabb, nagyon magányos, de azt feladni akaró, ragaszkodó, ápolt, nem túl magas, kölcsönös megértésre és szeretetre vágó fiatal fiúk levelét várom tartós kapcsolat kialakítása reményében. Jelige: Együtt, egymásért 2-10/18.

- Keresek 18-30 év között, sportos, jóképű, szőke, kék szemű srácot, aki szeretetre, boldogságra, igaz, őszinte, hű barátságra vág, magá-

TANFOLYAM

Ősztől AIDS-aktivisták képzését szeretnék megindítani a homoszexuális szervezetek. A tanfolyamra, ahol orvosi, pszichológiai és jogi ismereteket is oktatnak majd, szexuális hovatartozástól függetlenül várnak minden érdeklődőt, aki szívesen vállalna a későbbiek folyamán tanácsadó-felvilágosító munkát.

A tanfolyam befejezése után az anonim AIDS-szűrő állomáson, illetve a hot line telefonszolgálatnál végezhetnek jószolgálati munkát.

A jelentkezők "AIDS-aktivista" jeligére írjanak a szerkesztőség címére:

1461 Budapest, Pf. 388.

nyát megosztaná velem. Tartós kapcsolat is lehetséges. Magamról: 27/180 magas, helyes, régóta magányos vagyok. Ezúton keresem magányos társam életben, az ország bármelyik részéről. Fotó előnyben. Minden levélre válaszolok. Írj! Jelige: Rólad álmodom minden éjjel 2-10/19.

- Néhány alkalommal hirtettem már, de sajnos nem találtam meg azt akit keresek, pedig csupán egy őszinte, kulturált, megalapozott, egészséges, önmagát nem reklámozó, ápolt, dús vagy közepes szőrzetű, aktív fiút keresek, maximum 32 éves korig. Én 25/191/77, nem dohányzó, átlagos külsejűvel rendelkező, szokásos helyekre nem járó, bajszos fiú vagyok. Tartós kapcsolatra törekvő választást várom fényképpel, esetleg telefonszámmal. Jelige: Őszi szerelem? 2-10/23.

- 170/54/24, fiú vagyok. Szeretnék megismerkedni olyan 20-25 év közötti fiúval, kiből hű társra lennék. Szeretném vele a hétköznapokat és az ünnepeket megosztani. Számomra nem a szex a legfontosabb. Lakás jó, ha van. Vas megyeiek előnyben, de mások is írhatnak. Jelige: Egy magányos szív 2-10/25.

- 21 éves, kezdő, duci srác keresi hosszútávú, biztonságos kapcsolatot reményében, elsősorban budapesti lakással rendelkező férfi ismeretséget. Fontos az ápoltság és az intelligencia, egy más kölcsönös szeretete. Részletesen bemutatkozó leveleket várok. Jelige: Talán sikerül találkozunk 2-10/27.

- 24 éves, 170/60, közömbös kölyök-arc keres: exkluzív, charmeos, mediterrán-latin arcélű, macho típust, aki legyen kék szemű, sötét hajjú, mint egy borostás farmerreklám. Pesten vagy Szegeden: sportoló, balett-táncos, maneken...fotóval. Jelige: L'art pour l'art 2-10/32.

- Bakancs, csizma, bőr, kötél, lánc, stb. Szívesen olvasnám tabuk nélküli leveled e témáról, esetleg gyakorlatban is megismerném. Az, hogy ki kin használja, már csak részletkérdés. Ezt Rád, Rátok bízom. Fénykép, lakás, eszközök, engedelmesség alapvető feltétel. Jelige: Egy helyes kíváncsi fiú 2-10/37. (Kedves kíváncsi fiú! Légy szíves, küldd be a szerkesztőségbe a címedet, mert nem tudjuk, hogy hova továbbítsuk a válaszokat! Kösz: a szerk.)

- Békés megyei, 40-es nő férfi keresi barátját fiatalabb, vékony testalkatú, megbízható, őszinte fiú személyében, Békés megyében. A távolság nem akadály. Jelige: Édes álom 2-10/38.

Vegyes

- Te kedves, aranyos kiskatona, aki olyan kedvesen kacsintottál rám a kettős villamos Irányi utcái megállójában, '92. augusztus 27-én 11 órakor! Én integettem Neked és Te kedvesen visszaintettél. Utunk sajnos ellentétes irányba vitt (én a Margit híd irányába, Te a Boráros tér felé), de talán találkozhatnánk egy újabb alkalommal, amikor közelebről is megismehetnénk egymást? Írj, Te kedves, aranyos, kék szemű, szőke hajjú kiskatona

Szép, jó alakú fiúk

jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak nekünk, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától. Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornó fotózásra gondolunk.

Nem árt tudni: beveteleink éppen fedezik a nyomdaköltségeket. Fizetni így a modelleknek nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek, akik élvezik, hogy szép képek készülnek róluk, szívesen vesznek részt lapunk társadalmi munkában való létrehozásában. Emlékeztetőül a címünk: 1461 Budapest, Pf. 388.

Castello

Ha szemérmes vagy, de szükséged van a saját, vagy a barátod aktképére, fordulj Castellohoz! Castello új szolgáltatása: portrék, aktfotók készítése díszkréten és előítélettel mentesen. Cím: Castello, 1461 Budapest, Pf. 388.

és én válaszolni fogok Neked! Jelige: Véletlen találkozás az Erzsébet-hídnál 2-10/1 (9 Ft).

- Kedves muzikaszerező barátunk! Kamarazenei összejövetelre meleg baráti szeretettel várunk muzikálni és zenét hallgatni egyaránt. Amennyiben érdekel, légy szíves írd a címünkre: 1387 Budapest, Pf. 22. A borítékra írd rá: Homo Muzikus. További információkat a Homeros irodában, a fogadóórakon kaphatsz.

- Huszonéves meleg fiú, barátai kör kialakítása céljából meleg fiúk és férfiak, leszbikus lányok és nők leveleit várja Kalocsáról és környékéről. A kor nem számít. Jelige: Diszkréció 2-10/8 (15 Ft).

- Keresem azt a fiút, akivel augusztus 29-én, háromnegyed tíz körül egyszerre szálltunk fel a Deák téri földalattira. Nekem az Oktogonnál kellett szállnom, Te mentél tovább. Jelige: Első látásra 2-10/11 (9 Ft).

- Szeptember 3-án, csütörtökön az Angyal bárban - akkor, aznap volt nyitva utoljára - a lejártnál, később a bárpultnál szemezttem egy kék-fehér csíkos pólóban lévő sráccal. Rajtam fehér farmer, s zöld kord ing volt. Annyit tudok még, hogy polskid van. Kérlek, jelentkezz! Cím: 1462 Budapest, Pf: 727.

- Szívesen leveleznék, (esetleg később személyesen is megismerkednék, egy (elsősorban budapesti) intelligens fiatal emberrel, akár nő fiatal úrral. Minden témában nyitott, friss-nyugdíjas, diplomás, budapesti férfi vagyok. Anyagiak kizárva. Szívesen felvenném a (levezető) kapcsolatot az ELTE Gay Club egy ifjú tagjával is. Olyanok levelét várom, akik hosszabb távon hajlandók őszintén és kulturáltan

levelezni. Jelige: Megbízható 2-10/21 (9 Ft).

- 37/171/79, székely fiú, jó testi adottságokkal, olyan idős férfi barátságát és megértését keresi, aki lakásába befogadná. Állandó munkahelyem van. Jelige: Mindenben megsegítelek 2-10/24 (9 Ft).

- Novemberben esedékes távol-keleti utamon bármilyen megbízást vagy kiscsoport idegenvezetést vállalom. Jelige: Világjáró 2-10/30 (15 Ft).

- 30 éves, mások szerint helyes fiú, olyan korrekt úr ismeretségét keresi, ki jól fizető munkát biztosítana számára. Német nyelvtudás, hivatásos jogsi van. Jelige: Oké? 2-10/33 (9 Ft).

- Baráti társaság kialakításához keresünk 40 éves korig magányos fiúkat. Mi 23 és 37 évesek vagyunk. Tehát olyan fiúk jelentkezését várjuk, akik meg szeretnék osztani a magányukat valakikkel. Jelige: Barát kerestetik 2-10/34 (9 Ft).

- Vegetáriánus lakótársat keres csillaghegyi kis házába - avagy össze-költözés végett - magyarul, finnül tudó angol, hogy osszuk meg a lakbért, s ne lakjunk egyedül, hanem barátságban. Karcsú, szakállas vagyok, a komolyzenét művelem, jó lenne, ha hasonló jelentkezne. Jelige: Kotta is kell 2-10/35 (9 Ft).

- Már létező pécsi baráti társaságunkba hívunk olyan meleg fiúkat és lányokat, akik szívesen jönnek össze beszélgetni, csatlakozni a közös programokhoz, házibulikhoz. Mi 18 és 30 év közöttiek vagyunk. Mindenkinek válaszolunk. Jelige: Fiúk a pécsi csapatból 2-7/14 (15 Ft).

Külföld

- Dear sirs! For many years I've been trying to

find a pen pal in Hungary. I'm 24, 193 cms tall, fair hair, green eyes, sporty + fit. I have many hobbies. I live in my own house in Central England. I'd like to write to a gay guy (- 35) for friendship (not romance) so I can learn about the history and culture of your country. Phil Turner (Mr), 21 Blakenhall Rd, Garretts Green, Birmingham, B33 0XE, England.

- Greetings from San Francisco! I'm a warmhearted Caucasian-gay male, young for 43 years, 6 feet, 2 inches tall, trim. 170 lbs., HIV negative, cleanhaven, affectionate, blue eyes. I'm interested in meeting and possibly being of help to any sim to skynny guys 18-29 from your country who happen plan to visit San Francisco in the near future. I'm open to all races, prefer nonsmokers who don't like bars. Plus if one or more of the following apply to you: not much body hair, somewhat spiritual outlook on life, enjoy exercise, and some (not necessarily all) of the following interests: movies, eating out, massage, meditation, spanking or corporal punishment, hugging, swimming or going for walks. I'm a Buddhist, but am open to all religions. I'm not much into letter writing, but if you are coming here soon, write to the above address: Bob, P.O.Box 210202, San Francisco, California 94121, U.S.A., or locally call me at (415) 751-7266 (no collect calls can be accep-

ted). Hope to hear from you!

- Gay man, 30, hight 5'6" weight 130 lb, brown hair, green eyes, delicate and erotic body, interested in music, art, poetry, foreign languages and cultures, gay politics, agnostic wants to correspond and build friendship(s) with gay men 18-38. I will be traveling to Eastern Europe in summer 1993, possible "eye to eye" contact. Write to: A. Newell, 24660 Amador St. 288, Hayward, CA. 94544-1300, USA.

- Greetings from Atlanta! I am planning a possible trip to Budapest, Wien and Prague next spring. I have long wished to see Budapest and am interested in gay life there... especially during this time. I'm also looking for exchanges between friends and myself. Anyone who comes to Atlanta will have a place to visit in our home. Rakan Smith, 349 Lockwood Terrace, Decatur, Georgia 30030-2731, USA.

- Hallo Hungarians! I'm a German gay boy, 24 and seek correspondence with gay boys for changing letters or more. I am a student and interested in sports, reading travel and disco. My English is very bad therefore write please in German or easy English. Michael Kollinger, Frauenstr.11, 8000 München 5, Germany.

S Z E X V Á S Á R

október 3-án szombaton 10-19 óráig
A NYUGATI PÁLYAUDVARI ERŐSZ SZEXSHOPBAN.
- ÓRÁNKÉNT MÁS - MÁS PROGRAM.
- 14-15 óra között Andrew Tom
produkciós iroda egyik szereplője dedikálja a
Jancsi és Juliska című filmet.
- 15-16 óra között Leiter Laura pornósztár
válaszol a kérdésekre,
dedikálja a videokazettáit.
- 16-17 óra között a Nagy fogás című film
egyik szereplője dedikálja a filmet.
Egész nap díjtalan
szexológiai tanácsadás, felvilágosítás.
Csak ezen a napon bármely megvásárolt termék
árából 20 százalék engedményt adnak.
A Szexvásár alkalmából az alábbi üzletek
- ahol szintén minimum 20 százalék engedményt
adnak - is nyitva tartanak: - Intim Lapúzet
és Videotéka Budapest VII., Dob u. 17.
- Levélpresse Üzletház Budapest VIII.,
Salétrom u. 1. Intim Csomagküldő Szolgálat
1367 Budapest Pf. 26.
kérésre megküldi díjtalan fotós
szexkatalógusát, teljes díszkrécióval.

Az első levélhez előljáróban csak annyit, hogy írója külföldi állampolgár. Nem túl régóta él Magyarországon, de nagyon jól megtanulta nyelvünket. A magyartalanságot azért hagyjuk benne, mert úgy éreztük, olyan zafos, hogy sokat veszítene eredeti hangulatából, ha kigyomlálnánk.

Kedves Mások Magazin!

Meg voltam nagyon elégedve, mikor olvastam "A tükör helyeit" című cikket a Kolosy Dénes úrtól. Ugyanis, már éppen erről a fontos témáról akartam írni egy cikket önöknek, de a Dénes úr megelőzött.

Azt kell mondanom nekem is, mint a többi külföldiek is mondják, hogy sajnos a magyarok nem tiszták. Persze ez csak nekünk külföldieknek tűnik így, mert a magyarok megszokták egymás szagát, bőrszagukat (értsd, hogy nincsenek körülmetélve /a szerk.), csúnyaságukat, kövér-ségüket és a lúrsz farkukat, ami nekem abszolút nem egy jó, illetve kellemes szexuális turn on.

Mivel hogy van egy barátom fent Budapesten, így van alkalmam, hogy egy pár élményről be tudok számolni az AIDS-szel kapcsolatban is.

A gyerek, illetve a fiatalember kerek pecrec kijelentette, hogy ő nem szeret kondommal kefélni, mert nem érez vele semmit és soha nem használja, de minden este az Arizona nevezetű mulatóból viszi haza a partnereket szexre. Ezzel a fiatalemberrel nem is érintkeztem ez utáni kijelentése következtén. Úgy hogy nem is tudtam meg soha, hogy mekkora farka volt, vagy nem.

Azt persze elhiszem az Andrej Danyilov úrnak, hogy a magyar melegek lehet, hogy gazdagabbak, mint az orosz nővéreik, de az is biztos, hogy sokat dolgoznak a megélhetésért. De még akkor sem tudják megfizetni az őrületes árakat, amiket kérnek egy whisky-ért (300 Ft) és egy pohár bor, ami kilencven forint.

A Florian Cicero urat is meg lehet érteni, hogy a magyarok nem akarnak közöszölni vele, mivel hogy a bárók, az utcák, az Intercontinental melletti terek tele vannak románokkal, akik csak háromezer forinttól felfelé mennek ágyba egy férfival. Persze az információm szerint sem teszik, nem veszik, nem szopnak, akkor mit csinálnak? Ott fekszenek valahol és le akarják szoptatni magukat.

Sajnos én nem vagyok egy Patyolat tisztító gép, hogy én tisztítsam a farkukat. Haza nem lehet az apartmenjébe az embernek vinni, mivel hogy nem biztos az ember, hogy valami is marad a lakásba, de ha a rablást még kibírja, akkor nincsen arra se garancia, hogy a román nem vágja-e el az ember nyakát.

A barátom csak úgy vitt egy románt haza, mert volt még két másik magyar barátja vele az apartmenbe és mire túl tudott tenni

a románon addigra majdnem a nap kezdett felkelni. Ez a háromezer forint csak egy pénz kidobás volt és nem ért meg még tíz forintot se.

Szóval ezért nem akarnak Cicero úrral beszélni, mert azt hitték róla, hogy biztos ő is egy-commercial kurva, mint akik az Angyal és az Arizona bárókban hemzsegenek. Ezeket a helyiségeket ki kell tisztítani a szeméttől és nem csak a pénzt kell bevenni, hanem kell valamit adni is mind a más országbeli éjjeli mulatók csinátlók.

Első rangú műsorokat adnak a franciák, ausztrálok, olaszok és amerikaiak is. Ha pedig nem, akkor vannak sötét szobák. Március óta nagyon sok helyen voltam és nem ültem otthon Pécsen és horgoltam, hanem mentem Olaszországba, ami fantasztikus élmény a velencei nudista strandtól kezdve a spanyol Norte Saunáig.

Mindenkinek kell a pénz és ebbe én is bele vagyok számítva, de hogy kidobjam a pénzt az ablakon egy szeméért, ebben nem hiszek. Inkább felhív az ember egy professional kuplerájt akár melyik nyugati nagyvárosban és házhoz jön az Adonisz és úgy kiélveztet háromezer forintért (vagy ötért), hogy napokig nem is gondol az ember a szexre.

A férfiak olyan tiszták, hogy néha saját magam érzem piszkosnak, annak ellenére, hogy legalább kétszer zuhanyozok. Persze az az első ugye, mikor alá ugrik az ember a zuhany alá, hogy visszahúzza a bőrt a farkán, ha nincs megmetszve (a magyar fiúkat nem metszik meg Magyarországon csak a szülők kérésére) és a szülőknél már úgy kellene tanítani a fiú gyerekeiket, hogy a farkát a bőr alatt kell megmosni, és a fenekét, és a hóna alját és utána kell csak a mellét szappanyozó gyereket kiengedni a fürdőből.

A higiénia a legfontosabb a homoszexuális életbe, mert mink nem csak benyomjuk a farkunkat egy adódó láb közé, mivel hogy mi szeretünk itt is ott is nyalakodni. Ez a tény visszahoz újra a Paul Robertson úrhöz, akivel teljesen egyetértetek. A lustaságról nem is beszélve ugyan úgy jártam mint Ronald Wyszkon az ágyban, hogy a huszonöt éves gyerekek nem volt dereka.

Lassan én ötven vagyok húsz éves testtel és mai napig is megnézem, hogy mit eszem és hogy mennyit. Minden nap ülési gyakorlatokat csinálok fél óráig és pofozom a fejem, hogy ne legyenek ráncok. Ezt akkor is csináltam, mikor hét évig együtt éltem egy férfival és a mai napig is ezt csinálom. A homoszexuális életben nagyon fontos, hogy néz ki egy férfi, pláne akkor, ha van izlése az illetőnek.

Lucas Beaumont esete velem is megtörtént és sajnos nekem is azt kell mondanom, hogy szélhámos csavargók adtak randevút, de szavukat nem tartották be.

Lehet, hogy irigy vagyok vagy zsurig, de hogy én fizessek pénzt a szexért ez ki van zárva. Azt, hogy elviszem a gyereket (férfi) vacsorázni, diszkóba vagy saunába az más, mert azt az illetőt meg akarom szeretni és az ágyban szét akarom nyalni és csak így tudok oda jutni. Ezt nem bánom. De azt igen, hogy valakinek oda adok háromezer forintot és lefekszik valahol a kapu aljába mint egy kutya, ezek a dolgok nem apellálnak az én színvonalamnak.

A tükör helyeit nagyon jó cikk és ezt ki kellene fénymentesíteni és kiosztani az elemi iskolában és egyetemeken, hogy a jövő generáció látna, hogy milyen koszos, piszkos, korrupt, bűzös és kövér apukájuk volt. Üdvözléssel D.P.

Tisztelt D.P. úr!

Nagyon köszönöm a higiéniai tanácsadóit honfitársaim nevében is. Most már tudom, hogy mi magyarok bűdösek, kövérek és korruptak vagyunk. Ha valaki úgy érzi, hogy nem az, akkor három lehetőség van: a., az, csak nem veszi észre; b., majd az lesz; c., nem magyar.

A következő levelet egy erdélyi fiú írta, aki majdnem prostituálta magát. Talán érdemes egybevetni az ő történetét és D.P. úr álláspontját a commercial román kurvákról. Írójának címe szerkesztőségünkben van. Ha valaki fel kívánna venni a kapcsolatot vele, küldje hozzánk a levelét, mi szívesen továbbítjuk, mint ahogy szívesen elküldtük és a jövőben is el fogjuk küldeni a MÁSOK minden példányát.

Igen tisztelt Mások!

Én, egy még csak 16 éves meleg fiú vagyok, de már meg tudom érteni, hogy a társadalom perifériájára vagyunk szorítva. Sajnos megértette velem az élet. Ha nem untatlak benneteket, röviden leírnám életem eddigi, a homoszexualitással kapcsolatos dolgait.

Tíz éves korom körül (valószínűleg, sőt biztos, hogy anyám hatására) állandóan mocskoltam a homokosokat. Tizennégy-tizenöt éves koromban a szomszéd kisfiú (két évvel fiatalabb nálam) állandóan szexuális izgatottságot idézett elő nálam. Alig vártam, hogy esténként átmehessek a szomszédra és szurkoltam, hogy bár lenne egyedül. Miután hazamentem (persze sose történt semmi), mindig maszturbáltam egyet és azután istent kértem, hogy világosítsa meg elborult agyamat.

Egyszer már odáig jutottam, hogy a fiú fejét elkezdtem pusztítani, mikor pusztá kényelmességből ölembé hajította. Az egészet nagyon féltékeny csináltam, de hirtelen felszökött és az ablakhoz rohant. Mintha villám vágott volna belém.

Aztán az egész valahogy elmúlt. A lányokban csalódtam, de szerintem csak a

társadalom követeléseinek akartam eleget tenni, amikor elkezdtem udvarolni. Egyszer letagadhatatlanul szerelmes voltam egy lányba, de nagy csalódás lett a vége. Minden esetre tanulságos volt. (Nem általánosítok és nem menekültem a homoszexualitásba, melegen csak születni lehet.)

Anyám közben állandóan hangoztatja, hogy mennyire utálja a homokosokat, megövína tőlük, stb. Ha tudná, amit tulajdonképpen tudnia kellene, azt hiszem, megölné.

Jártam testéplítésre és ott az utolsó néhány hónapban sok fiú tetszett meg. Aztán abba kellett hagynom a testéplítést egészségügyi okok miatt.

Most augusztusban voltam Magyarországon, de minden szerencsétlenül indult. Első nap elvesztettem az összes pénzemet (4.000 forintot). Három napig éppen, hogy voltam. Ha odajött volna egy ismeretlen, csak úgy, lehet, hogy még prostituáltam volna magam. Aztán megszoktam a koldulást a HÉV-en, meg stopoltam, mivel Budapesten kívül voltam megszállva.

Előzetes terveimben az szerepelt, hogy megismerkedem valakivel, de nem jött össze. Túl meleg volt, hamar kellett hazamennem a táborba, ahol voltam, nem is tudtam, hogy kell ismerkedni, stb. Annak ellenére, hogy a pénzem elvesztettem az első napon, megnéztem a Vigszínház melletti video-tékában egy homo filmet (kaptam pénzt a rokonoktól). Ötöször élveztem el, mivel vagy tíz nap óta magamhoz sem nyúltam.

Időközben a táborban a csomó hülye kölyök egymást buzizta le (persze ez egy nem éppen ablakba kitéhető kiténtetésnek minősült). Mindegyik csajozott, én meg bevágtam magam az ágyba és titkon, egyszer-kétszer beleolvastam a Másokba, amit a Nyugatnál vettem. Szerintem tartózkodásomból rájöttek, hogy buzi vagyok. Itt Erdélyben, Nagyváradon legalább annyira eltélik a buzikat, mint Magyarországon. Sőt! Itt nincs is felvállalt melegség. Faludi Ádám nagyon tetszett, amikor felvállalta önmagát.

Még nem sikerült társat szerezni magamnak, de ha másképpen nem megy, feladok hirdelést egy itteni társkeresőben. Ez vagyok én. Egy elággó megtört, de bizakodó meleg.

Tulajdonképpen azért ültem le levelet írni nektek, mert szeretném, ha az általam küldött 110 Ft elég lenne, hogy a szeptemberi számot elküldjétek. Ha néhány forint hiányzik, legyetek szívesek kipótolni, ezt is nehezen kuporgattam össze. Tisztelettel: egy nagyváradi meleg.

NAGY FOGÁS

Fúk 3 —

címet viseli a TINI STUDIO legújabb magyar homo filmje, ami minden bizonnyal osztatlan sikert arat a műfaj kedvelőinek körében.

Kinek nem ajánljuk a filmet? – Azoknak semmiképpen, akik nem szeretik a hatalmas méretű farkakat. Mert a szereplőgárda nem panaszkodhat a méreteire.

Akár azt a címet is viselhetné a film, hogy „Nagy farkak randevúja”. Nem ajánljuk a filmet a romantikus szerelem kedvelőinek sem, mert SZERGEJ VITALI és OSTOR CSABI festői környezetben, egy barlangban érzi úgy, hogy „TE VAGY AZ IGAZI”.

De a filmet az se vásárolja meg, aki nem szereti az önkielégítő jeleneteket, hisz a *Nagy fogás*ban maszturbálnak zuhanyozóban, ágyon, bárpulton és ki tudja még, hol. A páros szex éppúgy helyet kap a produkcióban, mint a hármas szexcsata. Nem ajánljuk a filmet azoknak sem, akik a szép testeket, formás popókat nem csípi, hisz Róna Sanyi, Pető Pisti, Dobó Laci és George Saiber testfelépítése, alakja akár egy szobrász mintaképe is lehetne. Nem is beszélve ANGELO GRANDORÓL, VITALIRÓL és CSABIRÓL.

Nem ajánljuk a filmet azoknak sem, akik nem szeretik a magyar szöveget – alkalmanként perverz szexkifejezéseket.

A filmhez a zenét ezúttal is Endy Mc. Leod írta. A *Nagy fogás* vezető operátora ANTHONY JOE, aki kitűnő érzéssel mindig a lényegre tekintve kapta el a legmegfelelőbb jeleneteket. A filmet rendezte: Tony Weit.

A film megvásárolható az alábbi helyeken:

– Premier előtt elsőként október 3-án szombaton a Szexvásáron a Nyugati pályaudvar Erosz Szexshop-jában és az Intim Lapüzlet és Videotéka üzletében. (A Szexvásáron erre a filmre is vonatkozik a 20 százalékos árengedmény.)

– Vénusz Lapüzlet és Videotéka Szexshopban – Budapest, VIII., Rákóczi út 69.

– Levélpressz Üzletházban, Budapest, VIII., Salétrom u. 1.

– Intim Lapüzlet és Videotékában, Budapest, VII., Dob u. 17.

– Intim Csomagküldő Szolgáltatnál diszkrét csomagolásban utánvételes postázásra – 1367 Budapest postafiók 26 címen.

– Teleszexshop Budapest területén díjtalanul házhoz szállítja. Tel: 111-0246.

Az alábbiakban kedvcsinálónak a *Nagy fogás* című filmből bemutatunk néhány fotót.

EGYÉB AJÁNLATAINK

BUDAPESTI SRÁCOK

Fiúk 2.
90 perces
homofilm
Ára: 1790 Ft

Fiúk 1.
60 perces
homofilm
Ára: 1490 Ft

Tinik 1.
Első magyar
biszex
hangkazetta

A kazetták megvásárolhatóak az Intim Lapüzlet és Videotéka boltjában (Bp., VII., Dob u. 17.), és a fentebb felsorolt üzletekben.

NÉMET HELYZET

Németországban úgy tűnik, egyre jobban felgyorsulnak az események. Európa nemcsak lakosságát, hanem gazdasági befolyását tekintve is leghatalmasabb államának homoszexuálisai egyre gyakrabban és egyre hangosabban hallatják hangjukat. A télen, hosszabb berlini tartózkodásom idején Rosa von Praunheim „leleplezései” borzolták a (nemcsak homoszexuális) német közvélemény idegeit, most pedig több mint kétszáz meleg vonult az anyakönyvvezetői hivatalok elé, hogy így követeljék az azonos neműek házassági bejegyezhetőségét.

Mindkét akció, bár az előjelek ellentétesek, ama módon használ a homoszexuálisok ügyének, hogy beszélnek róluk, továbbá akiknek eddig ellenérzéseik voltak, azok is hallhatják, olvashatnak róla: nemcsak „lezüllött homokos-bárokbeli éjszakai pillangók” lehetnek homoszexuálisok, hanem általuk is tisztelt, ismert, szeretett politikusok, színészek, tévésztárok.

Rosa von Praunheim, a neves filmrendező („Nem a homoszexuális a perverz, hanem a szituáció, amelyben él.”) az RTLplus esti főműsoridejében nagy visszataszítást keltő „outing-kampányba” fogott, amely első sorban az érintett, „tökéletesen tiszta” férfias image-üket alapos munkával gondozgató hírességeknek nem tetszett. Ha ezzel a társadalom egy részét meg is botránkoztatta, annyit mindenképpen elért, hogy ma már mindenki tudja: a nők bálványja, a Tetthelyes Schimanski felügyelő, azaz Götz George éppúgy homoszexuális, mint az egyik legjobban fizetett német tévés showman, Hape Kerkeling, és bizony Helmut Schmidtnek, az NSZK korábbi kancellárjának magánélete sem olyan „tisztá”, mint ahogy azt állította és állítja, merthogy boldog házasságban létező is többször voltak fiúkapcsolatai is, derült ki a tévéműsorból.

Az augusztus 19-i roham az anyakönyvvezetői hivatalok várfalai ellen újabb coming out-hullámot hozott magával, és a németek azt is megtudhatták, hogy az egyik népszerű RTL-es bemondónő, Hella von Sinnen, és az egyik korábbi német köztársasági elnök lánya, Cornelia Scheel is leszbikus.

A házasságot követelők sehol nem értek el eredményt, ugyanis a hatályos német jogszabályok ezt egyelőre nem teszik lehetővé. A Németországi Homoszexuálisok Szövetsége mégsem elégedetlen, sőt éppen ellenkezőleg, az akcióit rendkívül sikeresnek minősítette: „Az eddigi legnagyobb coming out-akció Németországban” – írja a hírgyűnkészekhez eljuttatott állásfoglalásában.

A nyomás egyre nő a bonni politikai konyha menükötyvasztóira. Bár a Helmut Kohl vezetette keresztény-konzervatív-liberális kormánykoalíció alapvetően idegenkedik mindenféle, a társadalmi hagyományoknak ellentmondó intézkedéstől, minden bi-

zonnyal ismét kiújul az a vita, amit pár hónapja Rita Süßmuth, a német Szövetségi Gyűlés, a Bundestag elnökösszonya kezdeményezett. A politikusnő – aki amolyan német Katona Tamás – követelte a homoszexuálisok élettársi viszonyának legalizálását. Ez ugyan még nem házasság (ezt Süßmuth máig ellenzi), de jogi alapot teremtené az örökösödéshez, és sok más, a heteroszexuális együttélésnél teljesen természetesnek számító rendelkezéshez.

A parlament elnökösszonya akkoriban kénytelen volt feladni elképzeléseinek hangsúlyozását, mivel a CSU, a bajor keresztényszociális koalíciós partner vehemensen a fejét kezdte követelni az eretnek hitehagyott politikusnak. A vita azonban most ismét megélénkülhet. És talán a hírhedt 175-ös paragrafust is gyorsabban eltörlik. (A német btk. eme paragrafusa büntetendőnek minősíti egy nagykorú férfi homoszexuális kap-

csolatát 18 év alattiakkal. A leszbikusoknál és a heteroszexuálisoknál 15 év ez az alsó korhatár.)

A 175-ös törlése, módosítása eredetileg bele is került a kormánypartok koalíciós megállapodásába. A liberális F.D.P. különben az ellenzékbe vonulással fenyegetőzött.

A homoszexuálisok nyilvános fellépésének eredménye: a német sajtóból teljesen eltűntek a korábban itt-ott előforduló gúnyos vagy intoleráns megjegyzések. Ma már a meglehetősen konzervatív beállítottságú Bild-Zeitung, a hazánkban is jól ismert Axel Springer-Verlag gyűngyszeme sem engedheti meg magának, hogy ne pártatlanul tudósítson a legújabb homó-fejleményekről. Példaképpen közöljük a Bildnek azt a kiegészítő anyagát, amit az augusztus 19-i eseményekről szóló hírt alatti jelentettek meg.

-könczöl-

LÓT VOLT AZ ELSŐ

1. A német lakosság mekkora hányada meleg vagy leszbikus?

– A férfiak 5 százaléka (kereken 2 millióan), és a nők 3 százaléka (1,2 millióan). Ehhez jön még 3 millió biszexuális. További 30 százalék reagál az azonos nem felől jövő ingerekre, anélkül azonban, hogy valaha is szexuális kapcsolatot létesítenének a kiváltó „okkal”.

2. Mit mond a Biblia?

– Az Ószövetségben (Mózes 1. könyvében) ez áll: „Nem hálhatsz úgy egy férfival, mit ahogyan azt egy nővel szokás; ez szörnyűség lenne.”

3. A homoszexualitás bűn?

– „Igen” – állítja a katolikus egyház: „Senkinek sincs joga ahhoz, hogy homoszexuális legyen.” Az evangélikus egyház hozzáállása merőben ellenkező. Nem fosztják meg azokat a papokat sem a hivataluktól, akikről bebizonyosodik, hogy homoszexuálisok. Az 1991-es bajorországi evangélikus szinódus támogatta azt a javaslatot, hogy engedélyezzék az azonos nemű személyek közötti házasságot.

4. Büntetendő a homoszexualitás?

– Nem. A büntető törvénykönyvben (mármost a német btk-ban) azonban létezik egy homo-paragrafus, a hírhedt 175-ös. Eszerint felnőtt homoszexuálisokat akár öt évig terjedő szabadságvesztéssel is lehet sújtani, ha kiskorúakkal (18 év alatt) folytatnak szexuális aktust. A paragrafus csak férfiakra vonatkozik, leszbikusoknál ilyen

korhatár nincs. A 175-ös azonban várhatóan hamarosan a történelem részévé válik; megváltoztatását már tervbe vették.

5. Ki volt az első meleg?

– A Biblia szerint Lót: „...és azt mondták neki: Hol vannak azok a férfiak, akik nálad voltak az éjszaka?” Az ókorban a férfiak szerelme teljesen természetesnek számított. Lükurgosz, az i.e. 900 körül alapított görög városállam, Spárta egyik legnevezetesebb államférfija szerint „senki sem lehet tisztességes polgár, akinek nincs fiú az ágyában”. Szapphó költőnő (i.e. 612-558) Lesbosz szigetén fiatal lányokkal szerelmeskedett, innen származik a „leszbikus” elnevezés is.

6. Hol köthetnek homoszexuális párok házasságot?

– Dániában, 1989 óta. A rendelkezés azonban csak dán állampolgárokra vonatkozik, és a házasságot egyelőre csak az állam ismeri el.

7. Miért van egyáltalán szükségük a házasságra?

– Mert éppen olyan jogokat szeretnének, mint a heteroszexuálisok: például közös végrendelet, öröklés, gyermek-örökbefogadás, stb.

8. Kaphat-e egy homoszexuális özvegyi nyugdíjat?

– Amennyiben bevezetik az azonosneműek házasságának intézményét, természetesen. Jelenleg ez még kizárt.

(Fordította: L.K.I.)

JUCIKA

Pesti, frissen tatarozott bérház. Udvara mint egy oázis, tele fákkal, virágokkal. Itt még a levegő is más, mint néhány lépéssel arrébb a forgalmas utcán. A csengő alatt a névtábla: Kováts Józsefné.

Csak most jövök rá, hogy ha rossz helyen járok, még azt sem tudom megmondani, hogy kit keresek. Csak annyit: a Jucikát. Szerencsére ő nyit ajtót és már tessék is be a kicsi lakásba, kínál kávéval, unikummal, üdítővel.

Jónéhány évvel ezelőtt véletlenül került kapcsolatba a meleg világgal, s aztán ott ragadt. Azon kevesek közé tartozik, aki kívülálló és mégis belülről ismeri ezt az életet, aki talán még a melegéknél is többet tud róla. Hosszú évekig volt az éjszakai élet szem- és fültanúja.

Nem elég nekem az én bajom – mondja nevetve –, itt a lelki problémáktól a testi problémákig mindent át kell élni a fiúkkal.

Nem lehet véletlen, hogy olyan sokan tárulkoznak ki előtte, kérnek tanácsot és flastromot a lelki sebeikre.

– Mexikótól kezdve Alaszkáig, New Yorkból, a világ minden tájáról kapok leveleket. Még most is felhívogatnak, még a mostani fiúk is kérdezik, hogy mi van velem, hogy vagyok, hova menjenek szórakozni?

Kék szeme fiatalosan csillog, ahogy felidézi a múltat, a kezdetet, amikor mit sem sejtve elkerült az Egyetem presszóba ruhatárosnak.

– A főnöknő, az Évike velem egy házban lakott. Ő kért meg, hogy menjek oda dolgozni. Csak egy szezonnra, télire, amikor a legnagyobb a forgalom a ruhatárban. Azt nem is említette, hogy ez milyen hely. Már ott voltam egy jó hónapja, amikor mondom az egyik kolléganőnek: Te, Erzsike, ide lányok soha nem járnak?

Azt mondja: Hát te nem tudod, hogy hol dolgozol?

– Hát hogyne tudnám: az Egyetem presszóban.

– De hát hogy ezek a fiúk milyenek!

– Miért, milyenek ezek a fiúk?

– Melegek.

– Ezek??? Ezek a szép fiúk? Az egyik szebb, mint a másik. Olyan abszolút úri módon viselkedtek és beszélgettek egymással, hogyha valaki oda betévedt, az nem is vett észre semmit. Hiszen én, aki ott dolgoztam, én sem tudtam. El voltam ájulva. Na, mondom, itt egy percig sem maradok.

Amikor megtudta a főnöknő, odajött hozzám: Jucika! Mit kell nekem hallanom? Tényleg el akar menni?

– Hát – mondom, – igen. Nem mondta nekem Évike, hogy ez milyen hely.

– Na és milyen?

– Hát milyenek ezek a fiúk?

– Milyenek?

– Melegek – mondom.

– Na és? Talán bántották? – kérdezte.

– Dehogyan bántottak, sőt nagyon is aranyosak.

– Hát akkor miért akar elmenni?

– Tényleg! Miért is akarok elmenni? Semmi okom nincs rá. Így maradtam ott több mint tizenhat évig. Úgy voltam ott, mint a családtag. Jöttek a fiúk panaszkodni, elmondták bújukat-bajukat.

– A rokonok, ismerősök mit szölkáltak ehhez a munkához?

– Az egyik fiam bele volt betegedve. Aztán három-négy év múlva, amikor ott akartam hagyni, akkor ez a fiam mondta, hogy „anyuka, ne lépjél te ki onnan. Téged ott szeretnek a fiúk, miért lépnél ki?”.

– Ezt pont te mondd – kérdeztem –, aki annyira ellene voltál?

– Annak idején föl húztak a kollégáim, de most már mondhatnak, amit akarnak, mert azóta meséltél róluk.

– Én tényleg olyan vagyok, mintha az anyjuk lennék. Engem ott soha nem bántott senki. Úgy jártam oda, mintha haza jártam volna.

Volt egy nagyon aranyos körzeti orvosnő. Ő tudta, hogy hol dolgozom. Sokszor bejött az Egyetembe fölírni receptet és mindig megkérdezte, hogy a fiúknak kell-e valami. Amikor jött, akkor már szaladtak hozzá, hogy jaj nekem is tessék írni, nekem is. Még most is megkérdi tőlem, hogy mi van a fiúkkal?

Most már csak hébe-hóba találkozom velük. Ha kimegyek a korszóra, ott szoktam összefutni néhány ismerőssel.

Biztosan rengeteg jó sztori akadt az életében.

– Persze – kap az alkalmon és máris mesélni kezd. Nagyon jól ismertem például egy Karcsi nevű fiút, akit Carmennek becézett mindenki. Kiment Németországba és évekig nem is láttuk. Egyszer csak jön a régi barátja, hogy gyere ki a teraszra, Jucika, itt a Carmen. Meleg nyári éjszaka volt. Keresem, hogy hol van, de csak egy nagy fekete hajú nő ült az egyik asztalnál karika fülbevalóval, piros ujjatlan kivágott blúzban, húzott szoknyában, túsarkú cipőben. Kérdezem: Józsikám, hát hol van a Carmen? Mire a hölgy megszólal Carmen jellegzetes bariton hangján: „Mi van, anyukám, nem akarsz megismerni?”. Te jó isten – csapom össze a kezemet –, mit csináltál magaddal? Sajnáltam, mert nagyon szép fiú volt, igaz, hogy lánynak is jól nézett ki. Most Terry Black-ként ismerik az emberek.

– Mit gondol, Jucika? Mások a mai melegék, mint a régiek? Változtak valamit? Változtatott az életükön az AIDS?

– Nem véletlenül mondják rájuk, hogy melegék. Mert tényleg melegszívűek. De most a fiatalok már egy kicsit túlzásba viszik a dolgokat. Kimennek az utcára, hangoskodnak, feltűnősködnék. Ezt nem szabadna csinálni. Jaj, istenem, annyit tudnék mesélni, de ne bolygassuk, mert sokan magukra ismernének.

Egyre többen vannak, akiknek van igazi szerelmük és mellette érdekkapcsolatuk is. Sokkal többen vannak, akik pénzért mennek el. Régen csak szerelemből mentek el, most ráviszi őket a nyomorúság.

– Védekeznek az AIDS ellen?

– Nem nagyon veszik komolyan. Nem egyszer előfordult a Lokálban, hogy én futkostam nekik koton után és sem a pincéreknel, sem a vendégeknél nem volt. Mondtam is nekik: hogy lehet a mai világban elindulni nélküle. Tessék betenni a zsebbe. De hiába nevelem őket.

Nagyon sokan vannak, akiket ismertem és meghaltak AIDS-ben. Jópáran, akiknek a nevét sem tudom.

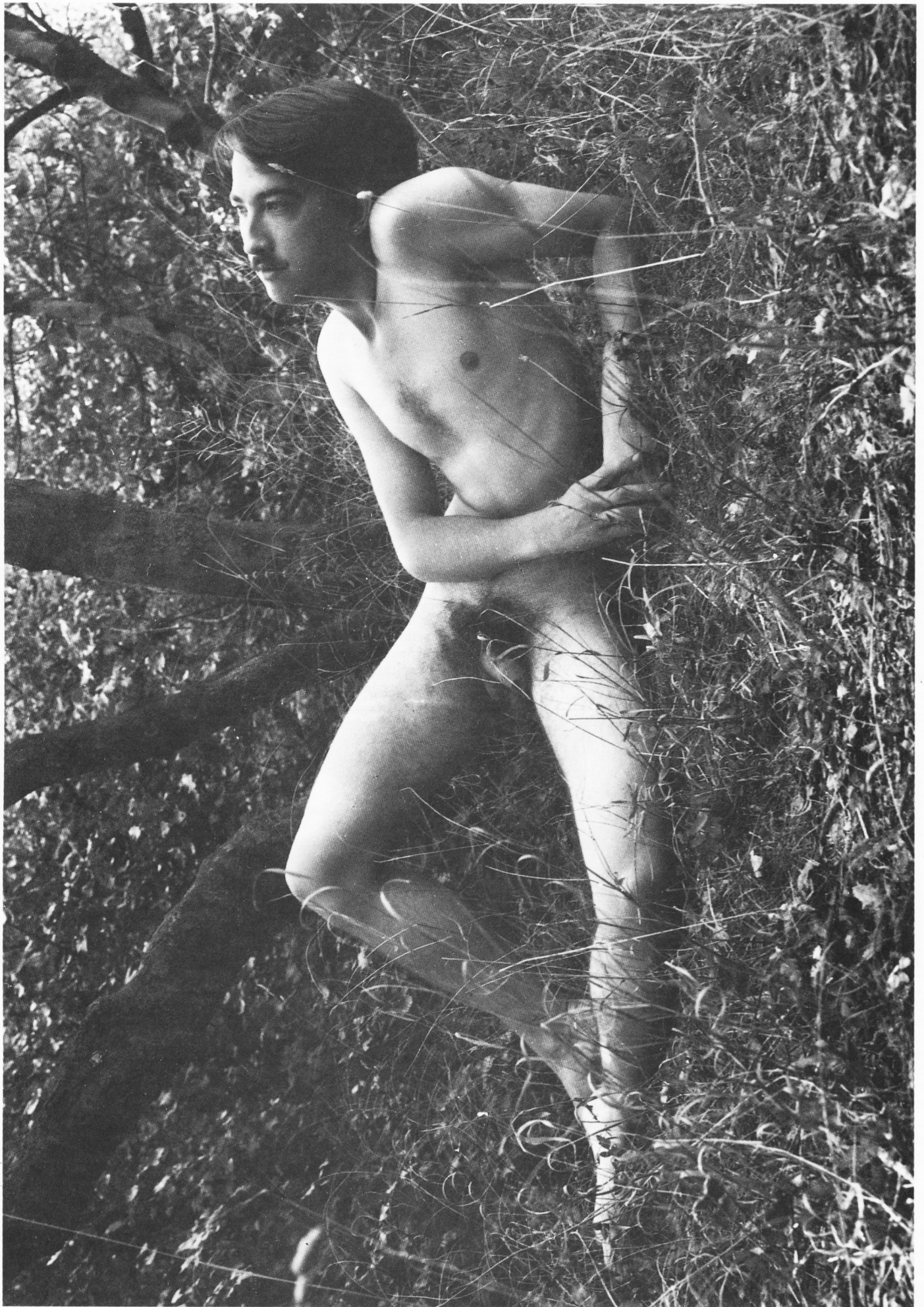
– Amióta a Lokál bezárt, ahol az utolsó időben ruhatáros volt, nem dolgozik sehol. Nem hiányzik az éjszakai élet?

– Dehogyanem. Éjszaka még most sem tudok aludni. Ha hívnának valamelyik meleg helyre, nagyon szívesen újra elmennék.

– És nem meleg éjszakai lokálba?

– Azt már meggondolnám.

Láner László

Fotó: Castello

KOLOZSY DÉNES

BÁRMERRE

A SZERELMEK KÖZÖTT

2.

Bár a reggel még messze volt, a piac emberektől nyüzsgött, s a fátylós alakoktól olybá tűnt, mintha Athén szívére ezernyi guruló csillag hullott volna. Részeg katonák örömlányokra vadásztak, akik egy-egy oszlop mögül kínálták kétes bájaikat, s ha vevőre akadtak, egyszerűen beosontak vele a templomba, ahonnan mindvégig furcsa hangokat hallottam kiszűrődni. A borárosok berekedtek a szüntelen ordítástól, s dézsájukat minduntalan új helyre vonszolták, hogy egymást elkerülve minél nagyobb forgalomra tegyenek szert.

Itt-ott összeverekedtek a duhaj ifjak, megvillant egy-egy penge, de Paszkratész ügyelt rá, hogy ne szemlélhessem sokáig a bódult erőszakot. s mire láthattam volna, miképp is végződnek az efféle csetepaték, addigra folyton tovacicpelt. Az Agora köve vizelet szagától bűzlött, s igencsak csodálkoztam azt tapasztalván, hogy a város előkelőségei nem valamelyik lakomán, hanem ez árnyékszék-re emlékeztető helyen gyűltek össze megvitatni a perzsák jelentette fenyegetettséget, amely immár újabb háborút sejtetett. Néhány arkhont is felfedeztem a templom lépcsőjén ülve, akik lázasan magyarázták a hallgatóságnak, hogy miért jobb hadvezér Themisz-toklész a fiatalabb Kimónnál, s miért nem tűrheti Athén a perzsa hadak közelségét. Én mindebből még keveset értettem, fivérem viszont élénk figyelemmel kísérte a több szálon futó dialógust, s csupán akkor rezzent meg, midőn Anaxilaosz megérintette a vállát. Miután kellő szívféllyességgel köszöntötték egymást, Ephebosz barátunk a zsákok felől érdeklődött.

— Szimonidész hóna alatt lapulnak — felelte a bátyám, s várakozóan tekintett Anaxilaosra.

— Nagyszerű, akkor indulhatunk.

eme tárgykor irányába, s magamban azt kívántam, hogy mielőbb szeretőm legyen, akit aztán másikra cserélhetek, ha úgy tartja a kedvem.

Az örmény házat sárból építették, a falait mész óvta a forró napsugarakkal szemben, s mivel magányosan állt a kikötőbe vezető úton, csöppet sem esett nehezünkre észrevétlenül megközelíteni.

A szerény viskóra sötétség borult, mi mégis lábujjhegyen álltunk meg a kapuja előtt.

— Szimonidész, add a zsákokat — mondta Anaxilaosz. — Most pedig bújj el a cserjék mögött, s addig ne mozdulj, míg nem szólítalak.

Nem nagyon akaródzott engedelmessé válni, hisz látni óhajtottam, amint rátámadnak a kereskedőre, de látszólag szót fogadtam, és a bokrok felé indultam. Mindenesetre azt még megfigyelhettem hátrafordulva, hogy Anaxilaosz betűri az egyik zsák sarkát, majd a testvérem fejére húzza, amitől Paszkratész úgy festett, mint egy életre kelt árny. Valószínűleg a szerelme is beöltözött, csak hogy azt már nem láthattam, mert a köztünk lévő távolság gyarapodásával győzött az éjszaka, s ily módon vakságra ftelttettem.

Hirtelen kopogás ütötte meg a fületem. Bármennyire is meresz-tettem a szemem a bozót között, a holdfénybe merülő házon kívül senkit és semmit nem láttam, úgyhogy kiszabadítottam magam a gallyak közül és óvatosan előre kúsztam. A lábamat több helyen is felsértette a kavicsos föld, ám az eseményekről semmiképp sem akartam lemeradni, így még csak fel se szisszentem a fájdalomtól.

A kopogás megisméltődött, ezúttal sokkal erősebben.

— Kí az? — kérdezte valaki idegen kiejtéssel.

— Jó barát — ismertem meg Anaxilaosz hangját.

— Na és mi járásban?

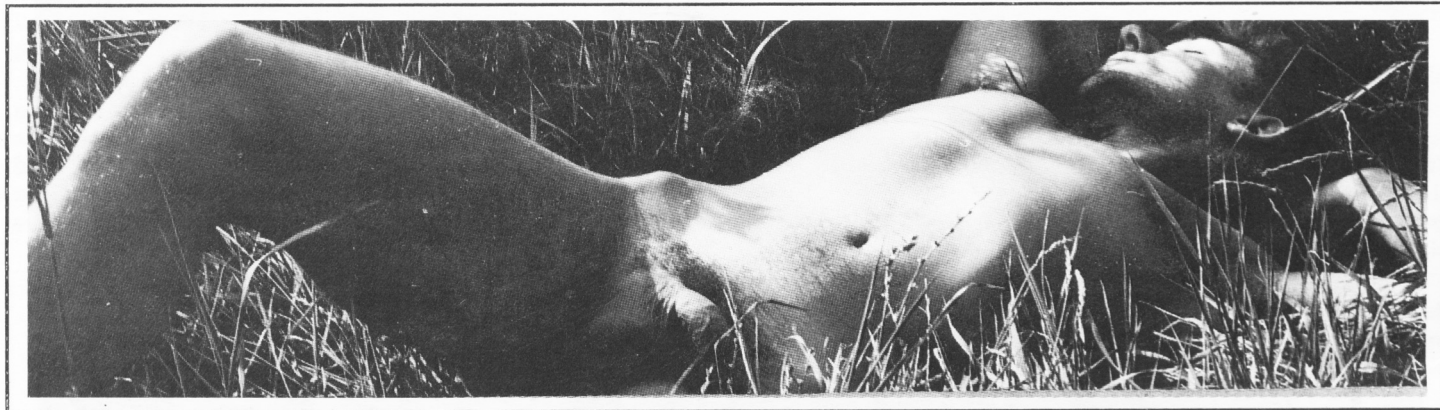
— Üzletet ajánlok. Aranyat cserélek csodaporokra.

Az arany szó megtette a hatását, a reteszt félrehúzták, s egy pillanatra mécses lángja csapott a sötétség közé. Tompa ütés puffant — alighanem az örmény tarkóján —, aztán a kapu becsukódott. Természetesen talpra szöktem, és a házhoz osontam, ahol boldogan fedeztem fel, hogy a bejárat nincs elrejtve. Vigyázva benyomtam az ajtót, úgy somfordálva a neszek irányába, akár egy egerészó macska.

A fivérem és Anaxilaosz a hálókamrába húzták a tömzsi kereskedőt, a szájába gyolcsot tömtek, kezét-lábát megkötözték, s míg Paszkratész a mécses tartotta, barátja tört szegezett az örmény nyakának.

Elbújtam egy kosár mögé, onnan követtem a fejleményeket.

— Ébredj, vén csavargó! — paskolta az áldozat arcát Anaxilaosz.

Elhaladtunk egy sötét szállító rabszolgáskor mellett, megkerültük az Apolló tiszteletére emelt szentélyt, s megpillantva az isten fátylaktól körülvevett szobrát, az az érzésem támadt, mintha kőarcával rám mosolyogna. Akaratlanul is visszamosolyogtam, miközben az járt a fejemben, hogy jó lenne rokoni kapcsolatba kerülni a sok isten közül eggyel, és ezáltal biztosítani a halhatatlanságomat, mivel annak ellenére sem kíváncsi voltam Mantiasz után, hogy őt őszintén szerettem.

— Nézzétek ezt a dombot — mutatott Anaxilaosz az Agora fölött örökös sötét halomra —, nemsokára gyönyörű épületeket emelnek a hátán, s úgy hírlík, Periklész már mestereket toboroz.

— Periklész még nagyon fiatal — ellenkezett Paszkratész -, s egyelőre alig van hatalma.

— Ez igaz, ám a nép benne látja a jövőt, s mondom nektek, hogy pár év múltán ő lesz városunk első embere.

Míg el nem értük az örmény házat, ők ketten politikáról társalogtak, amit én szörnyen untam, de mint gyermek nem sokat tehettem annak érdekében, hogy inkább a szerelemről értekezzenek, mely érzés különösképpen izgatott. Igaz, elsősorban a testiség vonzott

Amaz kinyitotta a szemét.

— Ha kedves az életed, mindenben engedelmeskedsz nekünk, s akkor talán nem döföm át a torkodat. Megértetted?

Az örmény bólintott.

— Tudom, hogy különböző varázsszerekkel is kereskedsz, mint amilyenek az ajzó füvek például — folytatta Anaxilaosz. — Nekem ellenkező hatású szerre van szükségem. Olyat adj, mely örökre elveszi a férfiaságot.

Az örmény megint csak bólintott.

— Vedd ki a szájából a gyolcsot — utasította a bátyámat Anaxilaosz, s a pengét még szorosabban illesztette az öreg gégegéjéhez. — Beszélj, hol a szer?

— A sarokban találtok egy ládát, s annak a fenekén kis cserépedényeket. Az egyikbe olyan fűzetet öntöttem, amelyet követelsz.

— Hozd ide valamennyit — kérte Paszkratészt a szépségét zsákkal elrejtő ifjú, s a szíve heves lüktetésbe kezdett, mert a vakmerősége egészen elkápráztatott.

Fivérem tucatnyi tálcáskával tért vissza.

— Melyik az? — Tudakolta Anaxilaosz.

— Hadd nézzem meg őket közelebről.

Míg kedves epheboszunk felültette az örményt, Paszkratész az edények fölé emelte a mécesest, mintegy eljátszva a Hold szerepét. Kis híján kiugrott a szemem, annyira figyeltem.

— Ez lesz az — tekintett le az egyik tátra az öreg.

— És ha hazudik? — aggodalmaskodott a testvérem.

— Akkor visszajövünk, hogy miszlikbe aprítsuk, hiszen a száját betömjük, és holnap estig megkötözve hagyjuk, nehogy meglépjen.

— Várjatok — kiáltott az örmény — azt hiszem, tévedtem! Amire mutattam, az serkentő füvek keveréke, s amit ti kértetek, az itt hever a lábamnál.

— Szerencséd, hogy észreértél — jelentette ki Anaxilaosz, s ismételten gyoleccsal némtotta el a ravaszkodni próbáló kereskedőt. — Mehetünk, Paszkratész?

Fivérem magához vette a férfiaság ellenszerét, a mécesest az öreg mellé helyezte, s már el is tűnt az éjszakában.

Tudtam, hogy nekem is indulnom kéne, ám az egyik cserépedény valósággal megbabonázott. Csak néztem és néztem a csúnyán kiégetett tálat, s ha a tartalmára gondoltam, még a nyálam is csorgott, pedig nem nyalánkságot tartalmazott, hanem ajzófüveket.

Igen, épp ilyesmire van szükségem, futott át az agyamon, s elhagyva rejtekhelyemet, az edényhez ugrottam. Gyorsan a tála csákj fölé hajoltam, csak hogy a nagy hévtől táncba kezdett a méceses lángja, s ettől az edények is összerosódtak, olyannyira, hogy szem elől veszítettem a kiválasztottat. Odakintről Anaxilaosz hangját hallottam, amint nekem kiált, tehát rögvest cselekednem kellett, s így találomra választottam egyet a cserépek közül, remélve, hogy a megfelelőt emeltem ki.

Már távoztam volna, mikor megpillantottam az örmény parázsló szembogarát. Attól tartottam, hogy a vénember megjegyezte az arcomat, mivel én nem takartam el zsákkal, mint a társaim. Semmi kedvet nem éreztem fiatalon börtönbe kerülni, vagyis kénytelen voltam gondoskodni róla, hogy az örményt örökre elnémissam. Fogtam a mécesest és a szalmazsákjára vettem, majd ruhám alá rejtve a szákmányt, rohantam vissza a cserjék közé.

Idéjében érkeztem, mert Anaxilaosz és Paszkratész csak nehezen tudtak tájékozódni a sötétben, s mire megtalálták a bokrot, én már a földre hasaltam, azt színlelvén, hogy mélyen alszom.

— Na végre — sóhajtott fel bátyám, mihelyt belém botlott.

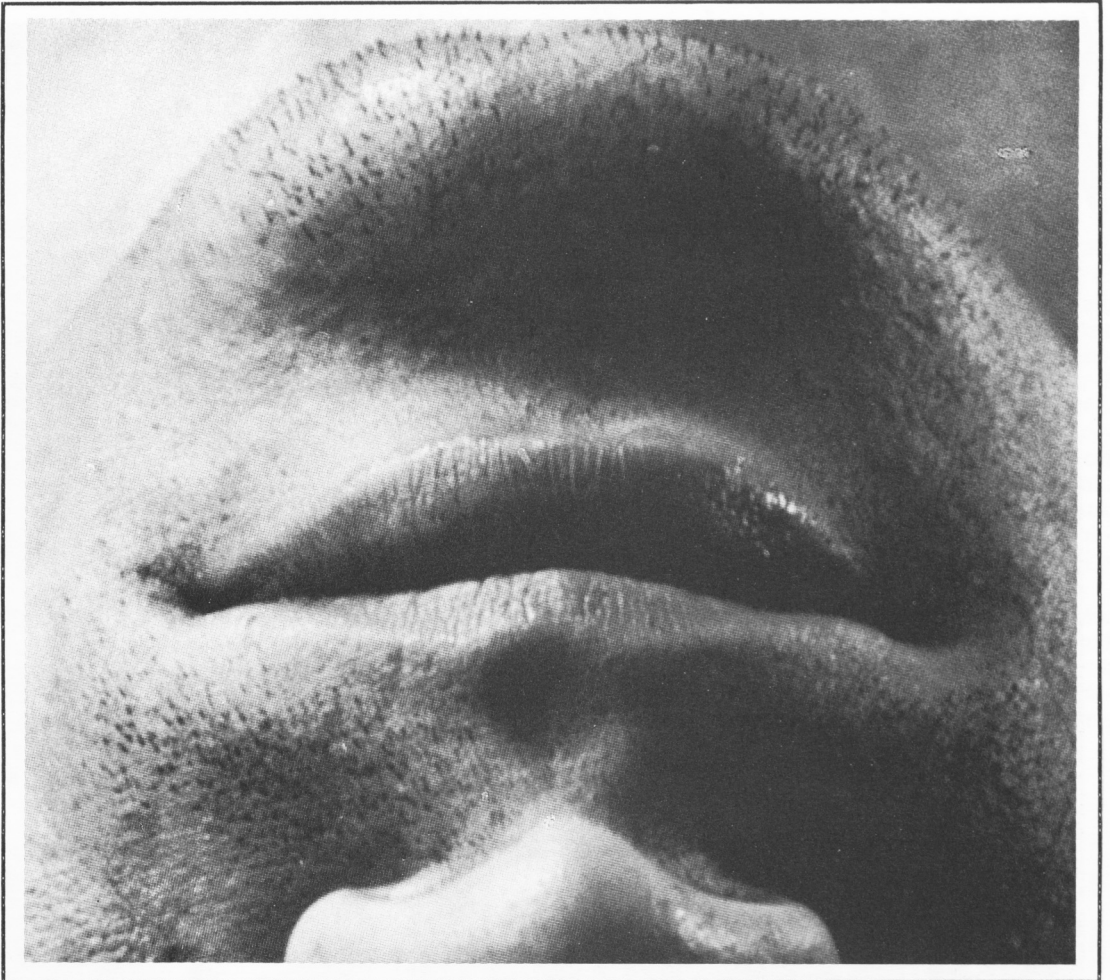
— Mi az, mi történt? — kérdeztem riadtan.

— Futás, Szimonidész — rivallt rám Anaxilaosz —, egy pillanattal sem maradhatunk itt tovább!

Egész az agoráig rohantunk, megszabadulva útközben a zsákoktól, s miután elnyúltunk egy elhagyatott halas teknő előtt, a többiek a másnapról vitatkoztak, én meg azt tervezgettem, hogy mire használok majd a birtokomba került csodaszert. Természetesen a saját kisleány felépítésem ellensúlyozására, illetve olyan személy elcsábítására, akit szívesen zárnék gyengécske karjaim közé, gondoltam akkor, nem sejtve, hogy mindez balul fog elsülni.

Pirkadatkor vetődöttünk haza Paszkratésszel, s valamicskét aludván, a reggel már a piacon talált bennünket. Otthon persze azt mondtuk, az iskolába sietünk, holott Anaxilaossal volt találkoznunk, aki a legkülönbözőbb rongyokkal és festékekkel szaladt elénk.

Együtt sétáltunk el a közeli ligetbe, ahol Paszkratészt beöltöztetők kereskedőnek. A jelmeze tökéletesen elfedte ifjonti vonásait, sőt még a hangja is idegenül hatott az örményt utánozva, úgyhogy egyikünk sem tartott a kudarctól. Abban állapotunk meg, hogy én

a hasamat fájlalva hazamegyek, és otthon tartom apánkat, valamint elterelem Areté figyelmét a „kereskedőről”, amennyiben gyanakodni kezdene.

A nap már delelni készült, amikor Paszkratész görnyedt háttal megjelent a házuknál, s hibás görögséggel a házigazdát szólította. Iszméniasz éppen morcos volt Areté szerelmi telhetetlensége miatt, ám a mosdatlan szájú perszónának nem mert visszafeleselni, s inkább eltúrte mostohánk szidalmait, mintsem hogy szembe szálljon vele.

— Semmit sem veszek — mordult a bátyámra, amint megpillantotta.

— Mérgesnek látszik a tisztelt úr — motyogta Paszkratész. — Netán a hitvesed teremtett le, amiért fáradékonyabb vagy a környékbeli legényeknél?

— Mi közöd hozzá, balga kufár! Tűnj el innen!

— Talán a segítséged lehetek a portékámmal. Varázsűzözetet ajánlok, amitől sosem lankad a szerelem heve.

— Ezt komolyan mondd, te senkiházi idegen? — jött elő mostohaanyánk, aki kifülette a beszélgetést.

— Az életemre esküszöm, gyönyörűséges istennő — hízelgett Paszkratész.

— Mintha ismernélek valahonnan — mondta Areté.

Kénytelen voltam közbeszólni, bár sejtettem, hogy következményekkel jár.

— Láttam este a kikötőben ezt a vénembert. Egy egyiptomi hajóról szállt le, rabszolgákkal cipeltetve a málháját.

— Mit kerestél te a kikötőben? — förmedt rám Areté, s „gyengédén” pofon vágott.

Paszkratész igyekezett visszaszerezni mostohánk figyelmét.

— Igaza van a fiúnak, tényleg tegnap léptem először Attika földjére. Nos, asszonyosság, segítsek-e a férjeden?

— Mit kérsz a főzetért?

— Néhány drahmával is megelégszem.

— Fizesd ki! — parancsolta apánknak Areté, s ő maga elmarta fivérem kezéből a cseréptálat. — Hogy kell használni?

— Oldd fel neki borban, és az utolsó cseppig itasd meg vele.

Paszkratész megkapta a pénzét, s amilyen gyorsan csak tudott, kerekét oldott.

(Folytatjuk)

KANADAI ANZIX

Vancouver. Szikrázó napsütésben csodáljuk a gyönyörű város panorámáját a Queen Elisabeth park vendéglőjéből. Barátommal franciául beszélgetünk. A szomszédos asztaltól három anyóka magyar szófoszlányaira leszek figyelmes. Az élemedett korú hölgyek ugyanis a homoszexualitásról értekeznek. Felháborodva konstatálják, hogy a kanadai sajtót, filmművészetet, irodalmat mindinkább ilyen deviáns elemek népszerűsítésével töltik ki. Egymást túllicitálva mesélik botrányosabbnál botrányosabb történeteiket, tapasztalataikat.

Nem tartom ugyan a hallgatódzást különösképp illendő magatartásnak, de bevallom, nem tudtam a kísértésnek ellenállni. Hallgattam a hölgyek eszmevitáit és szinkronban fordítottam a barátom számára.

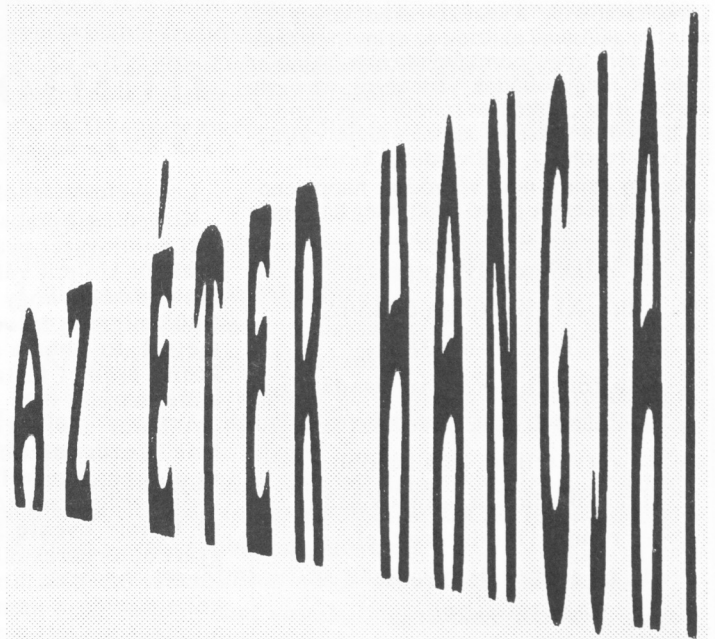
Némi idő elteltével azonban angyal szállt át a helyiségen, azaz barátaink kifogytak a szóból. Pánikszerűen legeltették szemüket a jelenlévőkön, hogy a társalgás folytatásához inspirációt kapjanak. Elképzelhető, hogy rövidlátók voltak, így eshetett a választás ránk, akik legközelebb ültünk hozzájuk. „Nézzétek például ezt a kettőt, ezekre is rá van írva, hogy homokosok” mondá az egyik. „Ugyan már, drágám, miből gondold?” kérde a másik. „Nekem erre orrom van, édesem, figyelj csak meg a hajviseletüket, a ruházatukat, az egymáshoz fűződő bensőséges viszonyukat”. „Számomra akkor is teljesen normálisnak tűnnek” – replikázik a második. „Ugyan már, szólal meg a harmadik, vaknak kell lenned, ha nem látod, holtbiztos, hogy homokosok”. „Ha ketten mondjátok, lehet benne valami, magam is kezdem elhinni”, veszi vissza a szót a második, és kuncogva hozzáteszi: „Milyen okosak voltunk, hogy magyarul beszélünk, il-

letve nem használtunk nemzetközi szavakat, így nem tudhatják, hogy róluk van szó”.

Mivel korlátoltáguknál csak butaságukat tartottam ordítóbbnak, elérkezettnek láttam az időt, hogy legalább ezt a kijelentésüket megcáfoljam. Hölgyeim, fordultam feljűk legcsábítóbb mosolyommal, nem gondolják, hogy okosabb lett volna magyarul hallgatni? Egy másodpercnyi döbrent némaság után egymást túllicitálva kérétek meglehetősen teátrális formában a bocsánatomat. Ezt készséggel megadtam, majd asztalszomszédainkról immáron megelégedkezve befejeztük az étkezést, fizettünk, és kifelé indultunk. Újdonsült ismerőseim azonban mézédés mosollyal feltartóztattak asztaluk mellett elhaladtomban. „Ha már ilyen szépen összebarátkoztunk – mondja a lehangosabbika – elrúlna végre, hogy mi a neve, honnan jött, mióta van a városban?”

Nem bírtam megállni, felynerítettem a helyzet groteskségén. Tízezer kilométerre Magyarországtól, nem tudom hány évtized emigrációs múlttal a hátuk mögött ezek a szerencsétlen asszonyok még mindig az óhazai avftt etikai normákban gondolkoznak és társalognak. Válasz nélküli távozásom valószínűleg felháborította őket, s mélyen megbánhatták, hogy békejobbot nyújtottak.

L.H.

Különböző időpontokban és hullámhosszon egyre több melegnek vagy melegekről szóló műsor szivárog át az éter hullámain keresztül, amelyek ígényt tarthatnak az érdeklődésünkre.

Rossz alvóknak, éjszakai baglyoknak és éjjeliőröknek ajánljuk a *Mélyrepülést*, Rékai Gábor éjszakai műsorát, amely több deviáns, a perifériára szorult vagy kirekesztett csoporttal, kisebbséggel foglalkozik, köztük a homoszexuálisokkal is. Adások október 15-én és november 12-én a Kossuth rádióban.

Szintén érdemes odafigyelni a Kossuth Rádió *Napközben* című műsoraira. Októberben két olyan adás is lesz (sajnos a pontos időpontot nem tudjuk) Pálfi Balázs vezetésével, ami az AIDS-ről szól.

És végül folyamatosan érdemes hallgatni a Tilos Rádió kötetlen hangú, előítéletmentes adásait (amit csak akkor szakítanak meg, ha éppen bemérték őket és menekülnek a rendőrség elől). Ők is gyakran tűzik műsorukra több más alternatív csoport mellett a homoszexuális szervezetek életét, foglalkoznak a melegeket ért atrocitásokkal. Adásuk minden hétfőn, szerdán, pénteken du. 6-tól 10-ig, vasárnap du. 4-től 10-ig fogható a 95,5-ös hullámhosszon.

ÚJRA MŰSORON

a nyár nagy sikere a

FIÚK A CSAPATBÓL

/The boys in the band/

a Karinthy Színházban

(1113 Bp. Bartók Béla út 130. T: 166-7336)

Szereplők:

Gáti Oszkár, Schnell Ádám, Széles László,
Malcsiner Péter vagy Jakab Csaba,
Vincze Gábor Péter, Magyar Tivadar,
Reisenbüchler Sándor, Lengyel Ferenc
és Kőszegi Ákos

Rendező:

Karinthy Márton

Első előadások: október 23, 24. Este fél 8-tól.

Műsoron még:

MESEAUTÓ

(a híres film színpadi változata)

főszerepben:

Antal Imre és Máthé Erzszi

DONNA DIANA

(kosztümös, romantikus szerelmi vígjáték)

főszerepben

Ivancsics Ilona, Harsányi Gábor
és Szakácsi Sándor

Új bemutató október 30-án

Karinthy Frigyes:

MINDEN MÁSKÉPP VAN

PARTNER KÜLFÖLDRŐL

International Gay Men's News

Egy nemzetközi meleg hirdetési újság kérése bemutatását a MÁSOK-tól.

Az *International Gay Men's News* fő profilját a (fényképes) hirdetések közlése képezi, de publikál híreket, országbeszámolókat, különféle hasznos információkat is.

Hozzánk eljutott júliusi száma feltűnően sok hirdetést tartalmaz „nagydarab embe- rektől” (big man) és imádóiktól, de találhatóak kedvükre való élettársak, szexpartner vagy levelezőtársak más fajsúlyok kedvelői is.

A júliusi számban egyetlen Magyarországról érkezett levelet fedeztünk fel. Egy hazánkba menekült romániai meleg fiú, Dominique számol be arról, hogy Romániában még min-

dig „be van tiltva a meleg élet”, míg Magyarországon „teljes a szabadság”. A bajszos, szemüveges Dominique elküldte saját fényképét és mellékelte két fotót új szűkebb hazájáról, Szegedről is.

Az angol nyelven megjelenő magazin fordítói szolgálatot is kínál azoknak a hirdető- nek vagy válaszolóknak, akik nem beszélnek angolul, viszont oroszul, németül, franciául vagy spanyolul igen. A hirdetések nem mindig tartalmaznak fotót, viszont részletekbe menő információt igen.

A magazin postacím: IGMN, Box 2324, Merrifield, VA 22116-2324, USA.

Melegeket köveztek meg a strandon

Még mindig nem jó kontinensünk déli felén homoszexuálisnak lenni.

A szardíniai Cagliari-ban homoszexuálisokat köveztek meg. Hogy ebben esetleg provokatív viselkedésükkel ők is hibásak lettek volna, arról nem szól a fáma. Ami biztos: amikor a város egyik strandján fürdőző vendégek két meztelen melegre lettek figyelme- sek, botrány tört ki. Az összecsendült „erkölcsösözök” a kezükbe akadt kövek cél- zott hajigálásával akarták az érintettek érté- sére adni, hogy nemkívánatosak. Amikor hőseink megpróbálták védekezni, az egyik enyhén ittas „önkéntes rendőr” úgy gondolta, hogy itt a végső leszámolás ideje: előrán- tott egy revolvért, és lövöldözni kezdett.

Az ügy sajnos nem végződött happy end- del, mert az egyik golyó talált, még ha nem is

ott, ahová feladója küldeni szeretne volna: egy a vízben gyanútlanul úszkáló fürdőzőt ért a lövedék, akit életveszélyes sérüléssel szállítottak kórházba.

A (majdnem) gyilkost természetesen le- tartóztatták, de a két homó sem úszta meg büntetés nélkül: közterületen elkövetett szemérem sértés miatt indítottak ellenük eljár-ást.

L.K.I.

GUMIÓVSZER MELEGEKNEK

Lengyelországból.

Kizárólag homoszexuálisoknak aján- lott gumióvszer gyártását kezdte meg a krakkói Unimil vállalat. A termék kü- lönlönlegessége, hogy a normál méretűnél (0,05 milliméter) vastagabb (0,08 milli- méter), továbbá a szokásosnál több sí- kosító krémet tartalmaz (0,6 grammot a megszokott 0,15 gramm helyett).

A Duet névre keresztelt óvszerből már 36 ezer darabot próbaképpen piar- ra dobtak, sikerrel. A német saarstadi gyógyszergyárral közös tulajdonban lé- vő Unimil évente 30 millió kondomot gyárt heteroszexuálisok számára is, kü- lönféle ízben, színben és szagban. Eze- ket a norvég, a német, a csehszlovák és a bolgár mellett a magyar piacon is ér- tekesíti.

HOLLAND SZIRÉNEK

A holland idegenforgalmi hivatal rek- lámkampányba kezdett az Egyesült Álla- mokban: kilenc, elsősorban a homoszexuálisok körében kedvelt ameri- kai újságban hívja fel a figyelmet Amszter- dam éjszakai életére, kulturális ajánlataira, a hollandok vendégszereteté- re. A holland idegenforgalmi szakemberek véleménye szerint kifizetődő a meleg- ek csábítása, hiszen rendszerint az átlagosnál magasabb jövedelműek, s igen mozgéko- nyak. Mivel többnyire gyermektelenek, nem ragaszkodnak a nyári és téli csúsz- szeszhez, ugyanakkor több pénzük van kedvteléseikre.

A holland homoszexuálisok szövetsége örömmel üdvözölte az idegenforgalmi

Vándor-Mások

Október 25., vasárnap

Találkozás: A 8 óra 15-kor Eszter- gomba induló vonatnál, Bp. Nyugati pályaudvaron. (Előre megváltott menetjeggyel!)

Útvonal: Esztergom vasútállomás - Vörös kereszt - Diós völgy - Barát kút - Pilisszentlélek - Két-bükkfa-nye- reg.

Táv: 17 km.

Szint: 570 m.

Költségek (teljes áron): vasút 128, plusz autóbusz 38, plusz HÉV 48, az összesen 214 forint.

Érkezés: kb. 16 óra 30-kor a Batthyány térre.

November 22., vasárnap

Találkozás: 9 óra 30-ig a Budapest Batthyány téri HÉV végállomáson a III. vágány végében. (Pomázig előre megváltott menetjeggyel!)

Útvonal: Két-bükkfa-nyereg - Si- mon-halála - László kúpja - Szántói nyereg - Hosszú-hegy - Csobánka.

Táv: 15 km.

Szint: 210 m.

Költségek teljes áron: (HÉV 76 + autóbusz 74 =) 150 Ft.

Érkezés: kb. 17 órakor a Batthyány térre.

A Vándor-Mások 1991. december 26-án rendezte első túráját. Idén ezért december 26-án szülinapi vándorlást tartanak. Ennek programja a következő:

December 26., szombat

Találkozás: 10 óra 55-ig a Batthyány téri HÉV végállomáson a III. vágány végében (Pomázig előre megváltott menetjeggyel).

Útvonal: Csobánka - Szentkút - Dera szurdok - Pilisszentkereszt.

Táv: 9,5 km.

Szint: 250 m.

Költségek teljes áron: (HÉV 76 + autóbusz 62 =) 138 Ft.

Érkezés: kb. 16 óra 30-kor a Batthyány térre.

AIDS-segélyszolgálat:

Bp., XI., Karolina út 35/b.

Tel.: 16-69-283

Az ajtón: O.H.V.I. tanácsadás.

Nem kérnek nevet és címet sem

a vérvételkor, sem később.

Nem kutatnak a barátok után

rendőri módszerekkel.

Itt, ha a vizsgálat eredménye

pozitív, akkor is

névtelen marad a páciens.

Ingyenes, gyors, jelíges

vizsgálat, tanácsadás.

Rendelési idő:

hétfő 17-19 óráig

szerda 17-19 óráig

péntek 10-12 óráig

Működteti a HOMEROS és a

LAMBDA BUDAPEST, tehát a két

homoszexuális érdekvédelmi

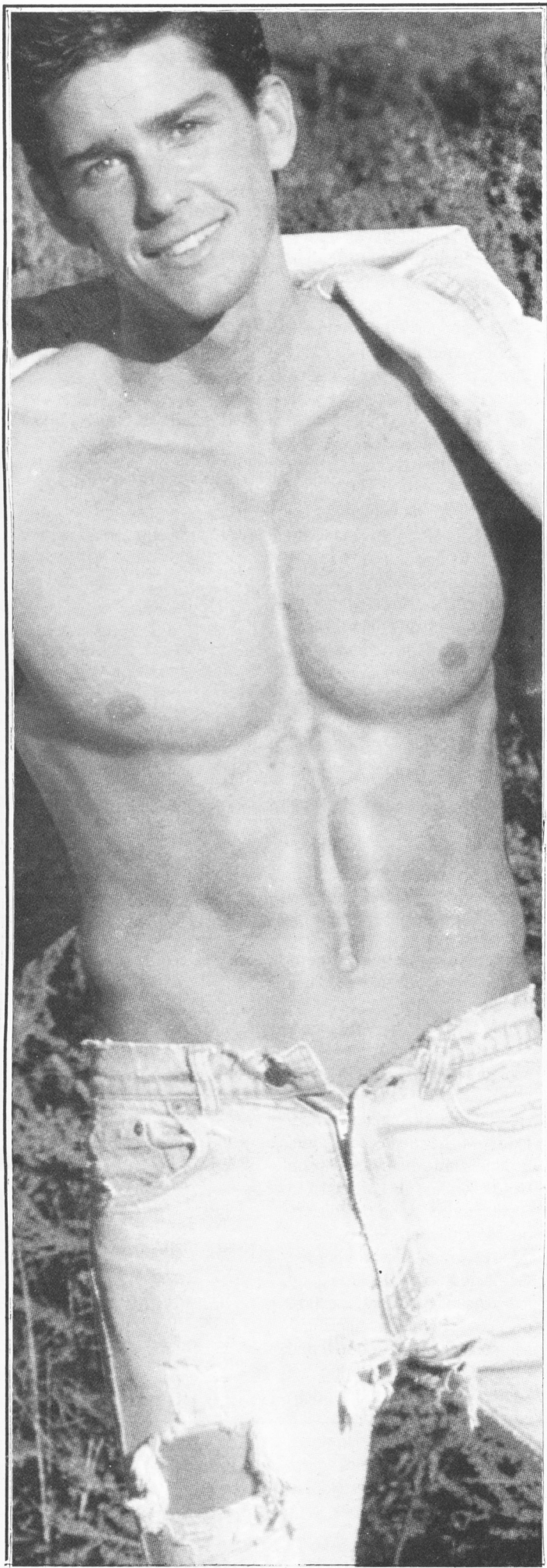
egyesület.

Itt nem kell senkinek félnie.

Ide mindenki

nyugodtan eljöhét szűrésre.

AIDS-segélyszolgálat.

MI A VÉLEMÉNYED?

Ezt a felmérést egy svájci testvérlapból ollóztuk ki. Szeretnénk, ha olvasóink a svájci "kollégákhoz" hasonlóan küldenék szerkesztőségünkbe a válaszokat. Ez nem teszt, ahol helyes és helytelen megfejtések léteznek, hanem felmérés, amely egy általános szemléletet mutat meg. Szerény lehetőségeinknek megfelelően apró jutalmakat sorsolunk ki a válaszok beküldői között.

Egyetértesz-e az alábbi megállapításokkal?

Igen, Nem

1. A HIV. pozitívok megbízhatnak az orvosi titoktartásban.
2. A fertőzöttek számára ajánlatos a titoktartás a társadalmi kivetettség elkerülése érdekében.
3. Még a homoszexuálisok is néha diszkriminálják fertőzött társaikat.
4. Az utóbbi években megnőtt a melegek elleni erőszakos fellépések száma.
5. Az AIDS réme szorosabbá fűzte a homoszexuálisok egymás iránti szolidaritását.
6. Az AIDS elleni védekezés nevében a rendőrség lehetőséget kapott a melegek zaklatására.

Az AIDS megjelenése befolyásolta-e szexuális viselkedésedet?

1. Nem

2. Igen

Ha igen:

3. Biztonságos szexre tértem át.
 4. Lecsökkentettem szex-partnereim számát.
 5. Állandó kapcsolatot keresek.
 6. Külső kapcsolataimban biztonságos szexre tértem át, de állandó partneremmel nem változtattunk szexuális szokásainkon.
 7. Elővigyázatossági okokból szexuális életemet a kölcsönös maszturbációra és simogatásokra korlátoztam.
 8. Nem járok ki többet a placcokra.
 9. Partneremmel kölcsönös hűséget fogadtunk meg.
- Ha nem, mik az okai annak, hogy szexuális viselkedéseden nem változtattál?

1. Már korábban is csak a biztonságos szexet gyakoroltam.

2. A biztonságos szex unalmas, vállalom inkább a veszélyt.

3. Problémáim vannak a biztonságos szex alkalmazásával.

A megjelölt témák közül ikszeld ki (akár többet is), amelyikről szívesen olvasnál részletesebben lapunkban.

1. Az AIDS-fertőzés terjedéséről.
2. Az AIDS-kezelhetőségéről, gyógyszerkísérletekről.
3. Az AIDS-szervezetek működéséről.
4. A biztonságos szexről.
5. Az AIDS sziptómáiról.
6. A fertőzöttek mindennapjairól.
7. A mindennapos rizikóról.
8. Az AIDS-tesztről.
9. A fertőzött beteg felismerhetőségéről.

Segítségedet előre is köszönjük.

HÍREK * HÍREK

— A brazíliai Aracaju városban a homoszexuális felszabadítási mozgalom kezdetét jelentő New York-i Stonewall-lázadásról neveztek el utcát. José Sarney volt brazil elnök táviratban üdvözölte a névadó ünnepséget, melyet a városi tanács finanszírozott.

Svédországban a világon elsőként egy közismert leszbikus nő arcképét helyezték el egy bankjegyen. Az új 20-koroná 1940-ben elhunyt Selma Lageröf írónő arcmását ábrázolja. Az írónő 1990-ben publikált naplói megerősítették a homoszexualitására vonatkozó feltevéseket.

— A svédek 49 százaléka amellet van, hogy azonos neműek számára is tegyék lehetővé a házasságot. A megkérdezettek 43 százaléka ellenezte ezt. A svédek nagy többsége, 77 százaléka ugyanakkor ellenzi azt, hogy azonos nemű párok gyermekeket fogadhassanak örökbe; csak 14 százaléuk nem talál kivétlnivalót ebben. Svédországban hírek szerint még az idén vagy legkésőbb jövőre legalizálják az azonos neműek „házasságait”.

— Meleg újság jelent meg a Novoszibirszk-től délre fekvő szibériai Barnaul városban. A „Szibirszkij Variant” nevű kiadvány havonta egyszer jelenik meg. A lap címe: Alekszandr Horsev, P.O.Box 73, 656009 Barnaul-99, Oroszország. Állítólag meleg egyesület alakult Vlagyivosztojkban is, de erről még keveset tudni.

— Meleg utazási iroda alakult Moszkvában, Vosztojk néven. Az iroda kívánságra fogadja a külföldi vendéget a repülőtéren, szállást szerez neki és megmutatja a várost. Címe: Vosztojk, P.O.Box 11, 109180, Moszkva, Oroszország.

— Hollandia menedékjogot adott egy brit férfinak, akit az a veszély fenyegetett, hogy harmadszor is börtönbe kerül, mert kiskorú fiúval tartott fenn szexuális kapcsolatot. A 45 éves Andrew Pritchodsky partnere 17 éves volt. Hollandiában – bizonyos feltételekkel – már akár 12 éves kortól szexuális kapcsolatot lehet létesíteni egy kiskorúval, míg

Nagy-Britanniában a beleegyezési korhatár még mindig 21 év.

— Homoszexualitását nyíltan felvállaló képviselőt választottak be áprilisban az olasz parlamentbe. Niki Vendola egy déli körzetet képvisel a Rifondazione Comunista nevű párt színeiben. Egy másik, római képviselő ugyanakkor azt ígéri a melegeknek, hogy kezdeményezni fogja a homoszexuálisok ügyeivel foglalkozó osztály létesítését a szociális minisztériumában.

— A kisebbségekkel foglalkozó tanfolyam részeként a holland légierő tisztjei egy teljes napot töltenek azzal, hogy megismerkedjenek a homoszexuálisok életével. A katonáknak szakértők tartanak előadásokat a melegek és leszbikusok életéről.

— Az azonos neműek párkapcsolatainak legalizálását mérlegeli Finnország is, amely pedig egészen a legutóbbi időkig meglehetősen hűvösen viszonyult a homoszexualitás kérdéseire. Egy parlamenti bizottság az azonos nemű élettársi viszonyok elismerését javasolta az igazságügyi minisztériumnak, amely – mint a miniszter mondta – a lakosság véleményét figyelembe véve dönti el, hogy megfogadja-e a tanácsot. Finnország újabban gyors ütemben zárkózik fel a tőle nyugatabbi országokhoz.

— A konzervatív Svájc lakossága a májusi népszavazáson megszavazta, hogy egységesen 16 évben rögzítsék a beleegyezési korhatárt a hetero- és homoszexuális kapcsolatokban, legalizálják a homoszexualitást a hadseregben és engedélyezik a szexuális kapcsolatot 16 éves aluli személyekkel is, amennyiben a korkülönbség a két fél között nem haladja meg a három évet.

— Christina Schenk, a német parlament egyetlen nyíltan homoszexuális tagja nemrég azt is bevallotta, hogy a szadomazochizmus műfajának hódol. Schenket az egykori NDK területéről választották be a parlamentbe. Szadomazochista hajlaminak bevallása egy második „coming-out”-tal ért fel – mondta.

ANONIMOK NYILVÁNOSSÁGA

Amikor már a huszötödik jelentkező sorolt be az anonym AIDS-szűrésre jelentkezők közé – mintegy háromszáz szemtanu jelenlétében a szeptember 13-i összeleg pikniken – elgondolkoztam, valóban igaz lenne, hogy azért nem megyünk el szívesen

a szűrésre, mert félünk, hogy összetalálkozunk valamelyik „kedves” ismerősünkkel aki aztán majd találgathat, mit is keretünk mi ott...

Talán nem is szűrésre mentünk, hanem már a kezelésre...

Nos „vígan és dalolva” sorakoztunk az

AIDS-szűrészt végző kedves doktorbácsi előtt, aki maga is elképedve regisztrálta a nagyszámú jelentkezőt.

Csak így tovább!

További nyilvános AIDS-szűréseket a gát-lások leküzdésére.

T.S.

A MÁSOK MEGVÁSÁROLHATÓ

a Mystery bárban (Bp., V., Nagysándor József utca 3.), Darling bárban (V., Szép utca 1.), Anygló bárban (V., Sesselweis-Gerlóczy utca sarok), Arizona mulató (VI., Nagymező utca 24.).

A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvtárusnál, ezentúl a szexlapokat is árusító üzletekben, a VII., Dob utca 17-ben), az V., Károly körút 14-ben és a Homeros egyesület irodájában, (Bp., I., Jégverem utca 6. I. 6.).

Az Intim Lapüzlet és Videotéka, amelyek a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában, az Erősz Szexshopban; a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti Pályaudvarhoz, a Vénusz Lapüzlet-CD Centerben; továbbá a VIII. kerületi Salétrom utca 1. szám alatt, a Rákóczi tér sarkán lévő üzletben is árusítja a MÁSOK-at. A cégnek van még egy Intim Csomagküldő Szolgálata is, ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26. **Nemcsak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható a MÁSOK aktuális számain kívül az eddig megjelent lapjaink teljes sorozata.**

Budapesten húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁSOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Ktyó u. aluljáró, Déli pu. lapüzlet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skála áruház, Bajcsy-Zs.út 76., Nagyvárodi tér Metró, Kálvin tér 1., Újpesti aluljáró, Szabadsajtó út 6., Batthyány tér Metró, Flórián áruház, Kispesti Centrum áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Titó u. hírlapbolt, Hegedűs Gy. u. lapüzlet, Mexikói út, hírlapbolt.

A MÁSOK Budapesten kívül az ország 34 városában is megvásárolható. Ezek pontos címeit az alábbiakban közreadjuk.

BAJA, Kunfi Zs. u. 1. hírlappavilon * BÉKÉS, Széchenyi tér 8., pavilon * BÉKÉSCSABA, Andrassy u. 67. hírlapbolt; * DEBRECEN, Csapó utca 100. hírlapüzlet; * DÖMBÖVÁR, Hunyadi téri hírlappavilon; * DUNAÚJVÁROS, Dözsza György utca 3. hírlapárus; * EGER, Felner Jakab út 1. hírlapüzlet, Széchenyi utca 20. hírlapbolt; * ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlappavilon; * GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapüzlet; * GYÖR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; * HATVAN, Horváth Mihály utca 5. hírlappavilon; * HÓDMEZŐVÁSÁRHELY, Andrassy utca 10-12. hírlapbolt; * KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapüzlet; * KECSKEMÉT, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; * KESZTHELY, Fő téri hírlappavilon; * KISKUNHALAS, Mátyás tér 4. Platán Hírlapbolt; * KOMÁROM, vasútállomás; * MISKOLC, Ady Endre u. Hungária biztosító, Andrassy utcai hírlappavilon, Árpád utca 2. szolgáltatóház, Árpád utca 46. hírlapüzlet, Kiss Táborkon utca 30. hírlapbolt, Széchenyi utca 6. hírlapbolt; * SZEMERE utca 2. hírlappavilon, Szent György utca 23. hírlappavilon; * MOSONMAGYARÓVÁR, Kormos lakótelepi hírlapbolt; * NAGYKANIZSA, Lenin utca 1. hírlapbolt; * ÓZD, Gyűjtő utcai sarok, IV utca 7.; Vasvári utca Centrum Áruház; * PÉCS, főpályaudvar, Lenin téri hírlappavilon; * SALGÓTARJÁN, Erzsébet téri hírlapbolt; * SÁROSPATAK, MÁV utasellátó, Rákóczi u. 47., Zrínyi u. 38.; * SIOFOK, Fő téri hírlapbolt; * SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; * SZEGED, Kársz utcai hírlapbolt; * SZÉKESFEHÉRVÁR, Banke Ferenc út 25/a és Fő utca 9.; * SZOLNOK, Kossuth L. utca 18. és Ságvári krt. 59. hírlappavilon; * SZOMBATHELY, Kőszegi utcai hírlapbolt; * TATABÁNYA, Ságvári E. utca 3., hírlapbolt; * VÁC, Széchenyi utcai hírlapbolt; * VESZPRÉM, Kossuth utcai hírlapbolt; * ZALAEGERSZEG, Kossuth utca 32., hírlapbolt;

Lapunk a szerkesztőség címén:

(1461 Budapest, Pf. 388) is megrendelhető.

MÁSOK

1461 BUDAPEST, Pf. 388

HU ISSN 1215-0134

Információs, érdekvédelmi, kulturális folyóirat. A Lambda Budapest Baráti Társaság kiadványa. Megjelenik havonta, a G. kiadó gondozásában.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor

Készül:

a Faragó & Stahorszky kiadó nyomdájában.

